

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

8 oktober 2008

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 7 maart 2008	15
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken	25
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	31
Voorontwerp van decreet d.d. 23 mei 2008	35
Advies van de Raad van State	45
Ontwerp van decreet	61
Bijlage bij de memorie van toelichting: Reguleringsimpactanalyse	69

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE TOELICHTING

Toerisme en recreatie zijn een groeisector, met een sterke dynamiek. Het toeristische werkveld is sinds het begin van de jaren '80 dan ook vlug en fors gewijzigd. Het gewijzigde optreden, van het Vlaamse, maar ook van het provinciale en het (inter)lokale bestuursniveau, getuigen hiervan. Waar vroeger bijna eenzijdig werd gefocust op informatieverstrekking en toeristische promotie, gaat vandaag ook bijzonder veel aandacht naar infrastructurele uitbouw, beleidsadvisering, aanbodontwikkeling en alle aspecten van de toeristische marketing, van marktonderzoek tot productontwikkeling en commercialisering.

De markt is veranderd en tevens beweeglijker geworden. De consument stelt steeds hogere eisen en verwacht steeds nieuwe producten. Bovendien wordt de concurrentiedruk groter, niet alleen binnen het toerisme, maar ook binnen het gehele vrijetijdsaanbod.

De bijzonder concurrentiële omgeving waar toerisme zich in beweegt, vergt een gepaste organisatorische omkadering en een goed samenspel tussen de betrokken actoren in het toeristische werkveld. De verhoogde dynamiek op het gebied van toerisme op de verschillende bestuursniveaus vraagt om een efficiënte en gestructureerde manier van communicatie en overleg. Kennis over beleid en acties moet in alle geledingen van de toeristische sector vlot doordringen, wat in toenemende mate de inzet vergt van professionals om zo de ontwikkelingskansen die voorliggen ten volle te kunnen benutten.

Omdat de feitelijke ontwikkeling van het toerisme in belangrijke mate mee bepaald wordt door initiatieven van private actoren, mag hierbij zeker niet uitsluitend gedacht worden aan coördinerend overleg en samenwerking tussen de verschillende bestuursniveaus, maar ook aan de onontbeerlijke betrokkenheid van de private sector. We verwijzen hier zowel naar de toeristische ondernemers als naar de bij vele initiatieven betrokken vrijwilligers die ook in de toekomst een belangrijke rol zullen blijven spelen.

Omdat een marktconform toeristisch product (conform de wetten van vraag en aanbod) niet noodzakelijk, en zelfs meestal niet, overeenstemt met de administratieve grenzen van een gemeente, een

arrondissement, een provincie of zelfs een landsgrens, en omdat een toeristisch werkingsgebied een zekere minimumschaal moet hebben om op het vlak van toeristische beeldvorming en marketing een rol te kunnen spelen, wordt op het vlak van toerisme door de provincies en de gemeenten, met ondersteuning van de Vlaamse overheid, al enige jaren gewerkt aan een nieuwe oriëntatie op basis van de principes van gebiedsgerichte werking, subsidiariteit en integraal beleid.

Daarbij wordt uitgegaan van toeristische regio's die zowel door de klant (recreant/toerist) als de aanbieder (gemeenten/provincies) als één entiteit worden ervaren (Westhoek, Antwerpse Kempen, Vlaamse Ardennen, Leiestreek enzovoort) en die tezelfdertijd een voldoende grote schaalgrootte hebben om de marketingkosten die een regiogerichte promotie met zich brengt te verantwoorden. Een zeer typerend voorbeeld hiervoor is de samenwerking tussen de provincies Oost- en West-Vlaanderen en de diverse gemeenten in beide provincies binnen de vzw Toerisme Leiestreek. Overigens is de regiowerking niet altijd organisatorisch ondergebracht bij een afzonderlijke en specifiek daarvoor in het leven geroepen rechtspersoon, soms (bijvoorbeeld Antwerpse Kempen) is zij ingebed in een provinciale toeristische organisatie.

Naast het hoofddoel (elke toeristische regio duidelijk afbakenen en op toeristisch vlak gericht ontwikkelen en promoten) worden met deze gebiedsintegratie en samenwerking nog een aantal andere voordelen nagestreefd:

- professionalisering van de sector (hiertoe werden toeristische regiomanagers door de provincies aangeworven);
- verruiming van de strategische visie op gemeentelijk vlak tot een regionale visie;
- genereren van meer overheidsmiddelen voor toerisme (elke gemeente draagt bij en de provincie honoreert dit door een bijdrage gelijk aan de som van de gemeentelijke bijdragen);
- samenwerking binnen een ruim regionaal kader met de private toeristische sector en aanverwante instellingen (regionale landschappen, landbouw, milieu, cultuur enzovoort).

In grotere regio's bestaat daarnaast de behoefte om voor homogene deelregio's kleinere samenwerkings-

verbanden in het leven te roepen waar gemeenten, lokale toeristische verenigingen, de betrokken regio-organisatie en de privésector elkaar vinden op het gebied van toeristisch onthaal, productontwikkeling, netwerkvorming en professionalisering.

Sinds het decreet van 6 juli 2001 op de intergemeentelijke samenwerking (DIS) de regels wijzigde omtrent samenwerkingsverbanden tussen steden/gemeenten, het provinciale niveau en/of de private actoren, is het bestaan van deze toeristische samenwerkingsverbanden, met vaak een sturende en coördinerende rol vanuit de provincies (provinciale toeristische organisaties) en vaak ook een duidelijke participatie vanuit de private sector (zowel de VVV-sector als de toeristische bedrijfswereld), echter bedreigd (VVV: Vereniging voor vreemdelingenverkeer).

Zoals de Vlaamse Raad voor het Toerisme in zijn spoedadvies met betrekking tot de impact van het DIS op de toeristische structuur in Vlaanderen (VRTADV-02.06) vaststelde, verhinderen de in genoemd decreet opgenomen bepalingen waaraan intergemeentelijke samenwerkingsverbanden dienen te voldoen, de bestaande en toekomstige toeristische gebiedswerking. Inzonderheid geldt dit voor de decreetsbepalingen met betrekking tot het financiële luik, het bestuurlijke luik en de participatie van de private sector.

Het advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme van 24 juni 2002 verwijst concreet onder meer naar de volgende problematische artikelen, van het DIS:

- artikel 10: uitsluiting deelname van de private sector voor wat betreft de samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid;
- artikel 22, derde lid: beperking van de provinciale inbreng tot maximum 20% voor wat betreft de projectvereniging;
- artikel 63, tweede lid: beperking van de provinciale inbreng tot maximum 20% voor wat betreft de dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging;
- artikel 79, §1: verplichting voor alle nieuwe samenwerkingsverbanden in het Vlaamse Gewest die tussen gemeenten gevormd worden en die niet onderworpen zijn aan een specifieke wettelijke of decretale bepalingen om zich tien dagen na de publicatie van het decreet in het Belgisch

Staatsblad te schikken naar de bepalingen van het decreet;

- artikel 79, §3: verplichting voor alle verenigingen van gemeenten en verenigingen waarin gemeenten participeren voor 10 november 2001 opgericht die geen andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond hebben, om zich uiterlijk tegen 31 december 2002 te schikken naar de bepalingen van het decreet.

De bepalingen van het DIS en de toepassing ervan op de toeristische sector (met name de vaststelling dat het DIS alle samenwerkingsverbanden waarin meerdere steden en/of gemeenten participeren beschouwt als intergemeentelijke samenwerkingsverbanden) doorkruisen hiermee het toeristisch beleid. En dat niet alleen op Vlaams niveau, maar ook op provinciaal en lokaal niveau. Dit toeristisch beleid is vandaag, mede als gevolg van de taakafbakening tussen Vlaamse overheid en provincies in het kerntaakendebat, precies vaak gebaseerd op de centrale rol van de regionale toeristische samenwerkingsverbanden. Deze samenwerkingsverbanden worden financieel en praktisch ondersteund vanuit de provincies en vaak ook met een participatie vanuit de private sector (zowel de VVV-sector als de toeristische bedrijfswereld) en spelen, mede onder begeleiding van Toerisme Vlaanderen, een vaak cruciale rol in de ontwikkeling van een toeristische regio en bijgevolg ook van het Vlaams toeristisch product.

Gezien de in artikel 79, §3, opgenomen overgangperiode reeds geruime tijd verstreken is, moest elk samenwerkingsverband waarin twee of meer gemeenten participeren ondertussen ofwel een organisatievorm hebben aangenomen zoals bepaald in het DIS, ofwel een geëigende uitdrukkelijke rechtsgrond hebben om hiervan af te wijken.

Dit eerste is echter niet gebeurd, gezien de huidige toeristische samenwerkingsverbanden activiteiten uitoefenen die niet in te passen zijn in de rechtsvormen waarin het decreet op de intergemeentelijke samenwerking voorziet.

1. Samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid (interlokale vereniging)

Hoewel het decreet op de intergemeentelijke samenwerking voor deze samenwerkingsvorm ruime participatie (zowel bestuurlijk als financieel) van zowel

de private sector als van andere overheden toelaat, is deze niet geschikt voor de ontwikkeling van een professionele, gebiedsgerichte toeristische werking.

Door zijn vorm (geen rechtspersoonlijkheid) worden immers problemen zoals tewerkstelling (een professionele werking vereist de inzet van degelijk opgeleid personeel in een voor hen aanvaardbaar beroepskader), hoofdelijke aansprakelijkheid van de bestuurders enzovoort, door de gemeente- en provinciebesturen als een onoverkomelijke belemmering ervaren.

Daarenboven dient gesteld dat toeristische samenwerkingsverbanden niet alleen tot taak hebben hun regio te promoten, maar dat in de loop der jaren daar eveneens de veel omvattender opdracht inzake toeristische productontwikkeling is aan toegevoegd. Voor de uitvoering van projecten inzake toeristische productontwikkeling is een rechtspersoonlijkheid dan ook hetzij gewenst, hetzij vereist (door bijvoorbeeld subsidiërende overheden zoals de Vlaamse overheid en de Europese Unie).

2. Samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid (project-, opdrachthoudende en dienstverlenende vereniging)

De in het decreet opgenomen vormen van samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid zijn dan weer ingevolge de bepalingen op vlak van financiële inbreng en bestuursparticipatie vanuit hetzij de private sector, hetzij andere overheden, voor de toeristische sector onmogelijk. De ontwikkeling en promotie van het toerisme en de recreatie zijn immers enkel en alleen mogelijk in een nauw structureel samenwerkingsverband tussen verschillende overheden (lokaal, provinciaal, Vlaams) én de private sector, wat de project-, noch de opdrachthoudende, noch de dienstverlenende vereniging toelaten.

Specifiek op het financiële vlak is de beperking die aan de participatie van het provinciale niveau wordt opgelegd nefast voor de leefbaarheid van de regionale structuur. Om voldoende impuls te kunnen geven aan de toeristische regionale samenwerkingsverbanden is een grotere inbreng vanuit de provincies noodzakelijk. Zonder deze impuls bereikt de financiële draagkracht van de regionale structuur immers niet het vereiste minimum om de regio te kunnen ontwikkelen en promoten. Daarenboven verhindert het de inzet van professioneel geschoold personeel om een degelijke en verantwoorde werking uit te bouwen.

Op het beheersvlak verhinderen de beperkingen de inbreng van knowhow en professionele sturing.

Bij gebrek aan een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond die structurele interbestuurlijke en publiek-private samenwerking op toeristisch vlak toelaat, kunnen de huidige toeristische samenwerkingsverbanden dan ook niet blijven voortbestaan.

Het feit dat bij gebrek aan sancties voor samenwerkingsverbanden die niet conform het DIS zijn samengesteld en geen eigen rechtsgrond hebben, tegen deze samenwerkingsverbanden niet rechtstreeks opgetreden kan worden door de toezichthoudende overheid, belet immers niet dat ze zich in een schemerzone bevinden, waarbij ze bij een klacht door eventueel benadeelden aan het kortste eind zullen trekken.

Hierdoor dreigt de gebiedsgerichte ontwikkeling en promotie van het toerisme en de recreatie in Vlaanderen te moeten worden stopgezet.

In zijn spoedadvies van 24 juni 2002 vroeg de Vlaamse Raad voor het Toerisme de toenmalige minister van toerisme dan ook om het initiatief te nemen voor een decreet op de toeristische samenwerkingsverbanden (zowel tussen overheden – intergemeentelijk en interbestuurlijk – als tussen de publieke en private sector), opdat het Vlaams, provinciaal en gemeentelijk toerismebeleid op een structurele samenwerkingswijze zou kunnen worden verder gezet.

Dit op te stellen decreet diende volgens de Raad rekening te houden met:

- a) de bestaande juridische vormen en bestuursstructuren van toeristische samenwerkingsverbanden (zijnde VVV's, paraprovinciale vzw's en autonome overheidsbedrijven);
- b) de mogelijkheid om toeristische samenwerkingsverbanden te verwezenlijken op intergemeentelijk niveau, op interbestuurlijk niveau met participatie van de private sector;
- c) de wenselijkheid van een erkenning van de toeristische samenwerkingsverbanden door de Vlaamse overheid, in casu door Toerisme Vlaanderen, om te vermijden dat samenwerkingsverbanden zouden ontstaan die niet kaderen in de toeristisch-recreatieve strategische planning;
- d) de problemen die de financiële beperkingen van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking creëren voor de huidige samenwerkingsverbanden tussen gemeenten en provincies.

Op 27 maart 2003 ging de toenmalige minister van toerisme akkoord om op korte termijn te werken 'aan een afzonderlijke decretale regeling voor de toeristi-

sche sector'. Dit na kennisname van het standpunt van de minister voor binnenlands bestuur, die in een brief van 17 februari 2003 een dubbel spoor trok: "Ik kan akkoord gaan met een soepel optreden in het kader van het toezicht. Indien gewenst kan dan zo spoedig mogelijk een initiatief voor een aparte decretale regeling voor de toeristische sector overwogen worden."

Het gedoogbeleid waarnaar verwezen wordt, bestaat erin dat het DIS geen sanctie bevat voor samenwerkingsverbanden die niet conform het DIS zijn en toch geen andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond hebben. Zoals reeds vermeld, gaat dit echter gepaard met heel wat rechtsonzekerheid, zodat een decretale regeling niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk is.

Deze problematiek werd bij de vorming van de nieuwe Vlaamse Regering opnieuw aan de kaak gesteld door zowel de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) als door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), waarbij de VVP in een Memorandum aan de nieuwe Vlaamse Regering eiste dat er "dringend werk wordt gemaakt van het decreet op de interbestuurlijke samenwerking" (VVP Sector dossier Toerisme en Recreatie, 2004) en de VVSG stelde "dat het decreet op de intergemeentelijke samenwerking vooral in de toeristische sector onvoldoende houvast biedt voor lokale besturen in een interbestuurlijk of publiek-privaat samenwerkingsverband" (VVSG Memorandum Gemeentelijk Vrijtijdsbeleid, 2004).

Gelet op de cruciale rol van initiatieven van gebiedsgerichte samenwerking voor de verdere ontwikkeling van het toerisme, werd deze problematiek ten volle erkend in de Beleidsnota Toerisme 2004-2009, die stelt:

"Het decreet van 6 juli 2001 op de intergemeentelijke samenwerking roept nog steeds het debat op over de situering en het optreden van toeristische samenwerkingsverbanden tussen steden/gemeenten, het provinciale niveau en/of de private actoren. Diverse actoren vragen terecht om duidelijkheid inzake de rechtszekerheid. Rekening houdend met de specifieke kenmerken van de toeristische samenwerkingsverbanden, maar zeker ook met meer generieke opties van de Vlaamse overheid inzake bestuurlijke en democratische kwaliteit van de intergemeentelijke samenwerkingsformules, moet gezocht naar een voor alle actoren productief antwoord."

In overleg met het kabinet van de minister bevoegd voor Binnenlands Bestuur werd vervolgens, onder coördinatie van het kabinet Toerisme, vanaf het voorjaar van 2005 overleg gepleegd met de provinciale toeristische federaties, de VVP, de VVSG en het agentschap Toerisme Vlaanderen, teneinde een ontwerp uit te werken dat tegemoet komt aan de nood aan een specifiek, voor de toeristische sector ontwikkeld 'uitzonderingsdecreet' dat rekening houdt met enerzijds de noodzakelijke elementen van een beter bestuurlijk beleid, maar anderzijds evenzeer met de specifieke kenmerken van de toeristische sector.

Het voorliggende ontwerp van decreet, dat de mogelijke samenwerkingsstructuren in de Vlaamse toeristische sector omschrijft, is het resultaat van deze werkzaamheden en moet de provincies, steden en gemeenten en private toeristische sector de mogelijkheden geven om Vlaanderen en haar toeristische regio's op een adequate en verantwoorde wijze verder toeristisch te ontplooien en te promoten.

Het ontwerp is hierbij niet opgevat als een uitzonderingsdecreet voor bovenlokale toeristische samenwerking. Rekening houdend met het advies van de Vlaamse Raad voor Toerisme van 24 juni 2002, is dit ontwerp dienstig voor het hele toeristische veld. Hierbij wordt niet alleen een rechtsgrond geschapen voor toeristische samenwerkingsverbanden met een bovenlokale doelstelling, maar ook een rechtsgrond voor toeristische samenwerkingsverbanden van lokaal of interlokaal belang, telkens met de mogelijkheid tot deelname van de private sector, maar dit zonder de politieke controle op het samenwerkingsverband uit handen te geven.

Concreet regelt het ontwerp de oprichting en erkenning van een toeristisch samenwerkingsverband, zijnde een door het agentschap Toerisme Vlaanderen erkende rechtspersoon, wiens missie bestaat uit het bijdragen tot de ontwikkeling, promotie en kwaliteitsbewaking van het toeristisch aanbod binnen de gemeente(n) en/of provincie(s) die er deel van uitmaken.

De rechtsvorm die deze rechtspersoon kan aannemen wordt vrijgelaten, zodat de deelnemers zelf de structuur kunnen aannemen die het best past voor het uitvoeren van hun toeristische missie en taken.

Net als aan opdrachthoudende intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, maar enkel met betrekking tot toerisme, kunnen aan deze rechtspersoon

ook welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk of provinciaal belang worden toevertrouwd, en gemeentelijk of provinciaal personeel en infrastructuur worden overgedragen of ter beschikking gesteld.

Gezien een gemeente of provincie die beleidsuitvoerende taken delegeert of personeel ter beschikking stelt van een toeristisch samenwerkingsverband, afwijkt van artikel 195 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en artikel 188 van het Provinciedecreet van 12 juli 2005, moet de oprichting van deze rechtspersoon voorafgaandelijk zijn goedgekeurd door het agentschap Toerisme Vlaanderen, via de erkenning van het samenwerkingsverband in oprichting als toeristisch samenwerkingsverband.

Om deze erkenning te verkrijgen, dient een samenwerkingsverband een duidelijk toeristisch doel te hebben, te beschikken over de nodige werkmiddelen en organisatie en gecontroleerd te worden door de deelnemende gemeente(n) of provincie(s). Dit laatste houdt in dat de deelnemende publieke actoren (de deelnemende gemeenten en provincies of hun toeristische organisaties) steeds over de meerderheid van de stemmen en leden van de beslissings- en bestuursorganen dienen te beschikken, wat het toeristisch en publiek belang ervan moet verzekeren.

Mocht het toeristisch samenwerkingsverband bovendien toch een koers beginnen varen die ingaat tegen het toeristisch of publiek karakter ervan, kan Toerisme Vlaanderen (dat de erkenning verleent) het samenwerkingsverband waarschuwen en in uiterste nood de erkenning ontnemen. Gemeenten of provincies die deelnemen in samenwerkingsverbanden waarvan de deelname in een samenwerkingsverband afhangt van de erkenning ervan als toeristisch samenwerkingsverband, worden hierdoor verplicht zich terug te trekken uit het samenwerkingsverband.

Behalve voor de gemeenten en provincies wiens samenwerkingsstructuur door de erkenning als toeristisch samenwerkingsverband een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond krijgt, heeft de erkenning geen rechtstreekse voordelen.

Gezien de erkenning echter het bewijs inhoudt van het toeristisch karakter van het samenwerkingsverband, zal het vanzelfsprekend wel een rol spelen bij de toekenning van subsidies en gelet op het belang van publiek-private en interbestuurlijke samenwerking in de toeristische sector, moet het decreet op die

manier de verschillende samenwerkingsstructuren in de toeristische sector omschrijven en ook afbakenen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 127, §1, 1°, Grondwet (G.W.), juncto artikel 4, 10°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 en artikel 162, laatste lid, G.W. regelt dit decreet een wijze waarop verscheidene provincies of verscheidene gemeenten zich met elkaar kunnen verstaan of zich kunnen verenigen op toeristisch vlak.

Slechts voor zover voorliggend decreet een potentiële decretale afwijking inhoudt op het DIS, Gemeente- of Provinciedecreet (zie de artikelen 6, 10, §6, en 11), regelt dit decreet een gewestaangelegenheid. Voor het overige regelt dit decreet enkel een gemeenschapsaangelegenheid, met name het toerisme. Het is dan ook van toepassing in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waar voornoemde drie decreten niet van toepassing zijn.

Artikel 2

Dit artikel geeft aan dat gemeenten en provincies op basis van dit decreet specifieke samenwerkingsverbanden op het vlak van toerisme mogen tot stand brengen, en daarbij het samenwerkingsverband al dan niet belasten met welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk of provinciaal toeristisch belang.

Onder de oprichters of deelnemers aan een toeristisch samenwerkingsverband kunnen zich ook buitenlandse gemeenten en provincies bevinden, doch gezien deze niet onder de bevoegdheid van Toerisme Vlaanderen of de Vlaamse overheid vallen, dienen deze in de zin van dit decreet als 'rechtspersoon' en niet als 'gemeente' of 'provincie' beschouwd te worden. Provincies en gemeenten uit het Waalse Gewest en gemeenten uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kunnen eveneens deelnemen aan een toeristisch samenwerkingsverband, doch gezien deze overheden niet onder de gewestbevoegdheid van de Vlaamse overheid vallen, dienen ook deze overheden in de zin van dit decreet als 'rechtspersoon' en niet als 'gemeente' of 'provincie' beschouwd te worden.

Voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de verenigingen van gemeenten en provincies tot nut van het algemeen die de grenzen van het Vlaamse Gewest overschrijden, moet het Vlaamse Gewest een samenwerkingsakkoord sluiten met één of meer gewesten, zoals vermeld in artikel 92bis, §2, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het is pas wanneer zulk een samenwerkingsakkoord bestaat dat provincies of gemeenten uit een ander gewest bij een toeristisch samenwerkingsverband kunnen worden betrokken, en onder voorwaarden die zijn opgenomen in dit samenwerkingsakkoord.

Onder de oprichters of deelnemers aan een toeristisch samenwerkingsverband kunnen zich ‘toeristische’ gemeentelijke en provinciale extern verzelfstandigde agentschappen bevinden waaraan de uitvoering van een deel of het geheel van het gemeentelijke, respectievelijk provinciale toeristische beleid is toegekend.

Onder de rechts- of natuurlijke personen die deelnemen aan een toeristisch samenwerkingsverband kan zich een niet-toeristische organisatie bevinden, zoals bijvoorbeeld een horecavereniging, erfgoedvereniging of natuurvereniging. Het toeristisch samenwerkingsverband waaraan een niet-toeristische organisatie deelneemt, moet uiteraard overeenkomstig artikel 3 de missie en een of meer taken op het vlak van toerisme verwezenlijken en een duidelijk toeristisch doel hebben.

Onder de oprichters of deelnemers aan een toeristisch samenwerkingsverband kan zich een niet-toeristisch intergemeentelijk samenwerkingsverband bevinden zoals bijvoorbeeld een intergemeentelijk samenwerkingsverband op het vlak van streekontwikkeling. Het toeristisch samenwerkingsverband waaraan een niet-toeristisch intergemeentelijk samenwerkingsverband deelneemt, moet uiteraard overeenkomstig artikel 3 de missie en een of meer taken op het vlak van toerisme verwezenlijken en een duidelijk toeristisch doel hebben.

Net als aan opdrachthoudende intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, maar enkel met betrekking tot toerisme, kunnen aan de rechtspersoon die het toeristisch samenwerkingsverband is, ook welbepaalde beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk of provinciaal belang worden toevertrouwd.

Een dergelijke handeling zal steeds gericht zijn op het gemeentelijk of provinciaal belang, dat volgens de deelnemende gemeente of provincie hiermee het best

gediend is. Dat bepaalde beleidsuitvoerende taken op het vlak van toerisme worden toevertrouwd aan een entiteit waarin een deelnemende gemeente of provincie afzonderlijk geen leidende rol wordt toegekend (maar slechts samen met de andere deelnemende gemeenten en/of provincies het beleid bepaalt), is immers niet sowieso onverenigbaar met het gemeentelijk of provinciaal belang. Zoals reeds aangegeven, stemt een marktconform toeristisch product immers niet noodzakelijk, en zelfs meestal niet, overeen met de administratieve grenzen van een gemeente, een arrondissement, een provincie of zelfs een landsgrens, waardoor een toeristisch werkingsgebied een zekere minimumschaal moet hebben om op het vlak van toeristische beeldvorming en marketing een rol te kunnen spelen. Daarnaast is het in de toeristische sector ook een veel voorkomend gegeven dat overheden van het gemeentelijke of provinciale niveau, samen met eventuele partners uit de privésector, voor de toeristische promotie aan financiële poolvorming doen en ook gezamenlijk over de aanwending van die middelen beslissen.

Gezien sommige gemeenten en provincies de uitvoering van hun toeristisch beleid geheel of gedeeltelijk hebben toevertrouwd of zullen toevertrouwen aan een extern verzelfstandigd agentschap (bijvoorbeeld apb Westtoer), kunnen ze deze beleidsuitvoerende taken geen tweede keer toewijzen aan de andere rechtspersoon die het toeristisch samenwerkingsverband is. Wel kan in dat geval het extern verzelfstandigd agentschap (EVA) in kwestie eventueel op zijn beurt deze taken gedeeltelijk overdragen aan het toeristisch samenwerkingsverband wanneer dit volgens haar opportuun lijkt.

Om deze reden worden deze entiteiten voor de toepassing van dit decreet gelijkgesteld met de gemeente of provincie waardoor ze gecontroleerd worden, met dien verstande dat de gemeente of provincie en hun EVA niet samen deel kunnen uitmaken van het toeristisch samenwerkingsverband.

Dit laatste dient om geen fictieve samenwerkingsverbanden te creëren die bijvoorbeeld enkel bestaan uit de gemeente en haar toeristisch orgaan, en anomalieën te vermijden waarbij bijvoorbeeld, zowel de provincie als haar toeristisch orgaan elk een stem hebben waardoor die provincie met twee stemmen kan spreken en disproportioneel vertegenwoordigd is in het geheel.

Bij gemeenteraads- of provincieraadsbesluit kan de gemeente of provincie aan haar toeristisch samen-

werkingsverband infrastructuur of, mits de ter zake geldende rechtspositieregeling nageleefd wordt, personeel ter beschikking stellen of overdragen.

De machtiging om personeel aan de toeristische samenwerkingsverbanden ter beschikking te stellen of over te dragen, doet geen afbreuk aan de bestaande regelgeving inzake ter beschikking stelling en overdracht van personeel of aan het personeelsstatuut van de gemeente of provincie. Voor het contractueel gemeentepersoneel betekent dit bijvoorbeeld dat terbeschikkingstelling enkel mogelijk is wanneer dit conform de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van de werknemers ten behoeve van gebruikers en van artikel 144bis van de Nieuwe Gemeentewet is.

Artikel 3

– Paragraaf 1

Dit artikel definieert het toeristisch samenwerkingsverband dat het voorwerp uitmaakt van het decreet.

Dit toeristisch samenwerkingsverband is een door het agentschap Toerisme Vlaanderen erkende rechtspersoon, waarvan de missie bestaat uit het bijdragen tot de ontwikkeling, promotie en kwaliteitsbewaking van het toeristisch aanbod binnen de gemeente(n) en/of provincie(s) die er deel van uitmaken. In de volgende paragrafen wordt nader ingegaan op wat deze missie concreet inhoudt.

– Paragraaf 2

Dit artikel verduidelijkt welke rechtspersoon een erkenning kan krijgen. Het toeristisch samenwerkingsverband neemt de rechtspersoonlijkheid aan van een vereniging of stichting in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, of de rechtspersoonlijkheid van een vennootschap in de zin van het Wetboek van Vennootschappen of een rechtspersoonlijkheid zoals bepaald in het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

– Paragraaf 3

Teneinde te vermijden dat de gemeenten en provincies die het toeristisch samenwerkingsverband

moeten controleren, de controle uit handen zouden geven door bepaalde taken uit te besteden, wordt in deze paragraaf het verbod ingevoerd dat het toeristisch samenwerkingsverband een of meer van zijn bevoegdheden zou overdragen. Dit belet echter niet dat het toeristisch samenwerkingsverband mag samenwerken met andere partijen.

– Paragraaf 4

Om zijn toeristische missie te verwezenlijken, moeten de doelstellingen en taken van het toeristisch samenwerkingsverband onder één of meer van de volgende categorieën onder te brengen zijn:

- 1° het initiëren, stimuleren, coördineren of implementeren van de toeristische beleidsplanning;
- 2° het initiëren, stimuleren, coördineren of implementeren van initiatieven op het vlak van de toeristische aanbodontwikkeling, de promotie of de kwaliteitszorg;
- 3° het ondersteunen of begeleiden van de leden in initiatieven op vlak van toerisme;
- 4° het vormen van een aanspreekpunt voor de private en publieke toeristische sector.

Dit kan concreet bijvoorbeeld de volgende taken omvatten:

Op het gebied van netwerking:

- informatie-uitwisseling over beleidsmaatregelen, activiteiten en initiatieven op het lokale vlak of tussen het lokale en regionale/provinciale niveau, onder meer met het oog op afstemming, kruispromotie en kennisopbouw (evenementen, persberichten enzovoort);
- versterking van organisatorische netwerken.

Op het gebied van beleidsvoering:

- opstellen van beleids- en actieplannen.

Op het gebied van onthaal:

- coördinatie fietsverhuur;
- coördinatie gidsenwerking;
- vorming van onthaalmedewerkers op niveau van het samenwerkingsverband;

- opzetten van secundaire distributiepunten voor toeristische informatie;
- bijdragen tot een goede organisatie van het bezoekersonthaal in het werkingsgebied;
- distributie van publicaties;
- opzetten van een kwaliteitsvol animatie- en evenementenbeleid.

Op het gebied van productontwikkeling:

- routenetwerken voor wandelaars, fietsers, ruiters en mountainbikers;
- netwerken van kleinschalige toeristische infrastructuur (zitbanken, schuilplaatsen, informatieborden enzovoort);
- cyclussen van wandelingen of fietstochten;
- bovenlokale evenementen;
- dagtrips voor groepen;
- organisatie van het werken met geschenkbons.

Op het gebied van communicatie en marketing:

- website;
- deelname aan beurzen en aanwezigheid op publieksmanifestaties;
- brochure dagtrips voor groepen;
- toeristische kaart(en);
- toeristische informatiebrochure;
- evenementenkalender;
- logiesfolder;
- vakantiekrant;
- gidsen;
- advertenties;
- monitoring.

– Paragraaf 5

Teneinde het toeristische karakter van het samenwerkingsverband te garanderen en misbruiken te bestrijden, kan de Vlaamse Regering de lijst met taken en opdrachten verder verfijnen.

– Paragraaf 6

Afhankelijk van de samenstelling en het werkingsgebied van het samenwerkingsverband, voorziet het decreet in een erkenning in één van de vijf volgende categorieën:

1° Gemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband

Een dergelijk toeristisch samenwerkingsverband focust op één gemeente en bestaat uit de betrokken gemeente en een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van andere gemeenten (of hun EVA's of IVA's, die in het kader van dit decreet altijd gelijkgesteld worden met de controlerende publieke entiteit), intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, Toerisme Vlaanderen of de Vlaamse overheid.

Voorbeeld: Toerisme Oostende vzw (leden: stad Oostende en vertegenwoordigers van de privesector);

2° Intergemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband

Een dergelijk toeristisch samenwerkingsverband focust op het toerisme in twee of meer gemeenten, en bestaat uit de betrokken gemeenten, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van provincies, andere gemeenten, Toerisme Vlaanderen of de Vlaamse overheid.

Voorbeeld: VVV West-Vlaamse Scheldestreek vzw (leden: de gemeenten Avelgem, Anzegem, Deerlijk, Spiere-Helkijn, Zwevegem);

3° Regionaal Toeristisch Samenwerkingsverband

Een dergelijk toeristisch samenwerkingsverband focust op een bepaalde regio, die zich uitstrekt over het samenhangend grondgebied van een deel van een provincie of van een deel of het geheel van twee of meer provincies en waarin de gemeente(n)

en provincie(s) uit de regio, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van andere gemeenten of provincies, Toerisme Vlaanderen of de Vlaamse overheid deelnemen.

Voorbeeld: Toerisme Leiestreek vzw (leden: provincie West-Vlaanderen, Toerisme Oost-Vlaanderen vzw, een aantal samenhangende West- en Oost-Vlaamse gemeenten, Scheldestreek vzw, privésector).

Het verschil tussen een intergemeentelijk en een regionaal toeristisch samenwerkingsverband bestaat erin dat een intergemeentelijk samenwerkingsverband niet noodzakelijk betrekking moet hebben op een samenhangend grondgebied en er in een intergemeentelijk samenwerkingsverband geen deelname van de provincie voorzien is;

4° Interprovinciaal Toeristisch Samenwerkingsverband

Naar analogie met het intergemeentelijk toeristisch samenwerkingsverband focust een interprovinciaal toeristisch samenwerkingsverband op het toeristisch beleid van twee of meer provincies en waarin de betrokken provincies, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van gemeenten, andere provincies, Toerisme Vlaanderen of de Vlaamse overheid deelnemen.

Voorbeeld: Tafelen in Vlaanderen vzw (leden: Federatie Horeca Vlaanderen vzw, Westtoer apb, Toerisme Limburg vzw, Toerisme Provincie Antwerpen vzw, Toerisme Oost-Vlaanderen vzw, Toerisme Vlaams-Brabant vzw);

5° Provinciaal Toeristisch Samenwerkingsverband

Een provinciaal toeristisch samenwerkingsverband heeft betrekking op het gehele grondgebied van één provincie en bestaat uit de betrokken provincie en een of meer gemeenten uit de provincie of andere rechts- of natuurlijke personen met uitzondering van andere provincies of gemeenten, Toerisme Vlaanderen of de Vlaamse overheid.

Voorbeeld: Toerisme Provincie Antwerpen vzw (leden: provincie Antwerpen, 69 gemeenten, 46 VVV's, 13 toeristische verenigingen (privésector), vijf natuurlijke personen)

Artikel 4

Om de erkenning te verkrijgen, dient een samenwerkingsverband niet alleen toeristische taken op zich te nemen, maar ook te beschikken over de nodige werkingsmiddelen en organisatie en gecontroleerd worden door de deelnemende gemeente(n) of provincie(s). Dit laatste houdt in dat de afgevaardigden van de publieke actoren steeds over de meerderheid van de leden en stemmen in de beslissings- en bestuursorganen van het samenwerkingsverband moeten beschikken.

Om de erkenning te behouden, moet het toeristisch samenwerkingsverband jaarlijks een evaluatieverslag en werkprogramma opmaken, waaruit moet blijken dat het samenwerkingsverband goed functioneert en een meerwaarde betekent voor het toerisme. Toerisme Vlaanderen kan dit evaluatieverslag en werkprogramma te allen tijde opvragen.

Teneinde het toeristisch karakter van het samenwerkingsverband te garanderen en misbruiken te bestrijden, kan de Vlaamse Regering de nadere voorwaarden voor erkenning in elke categorie bepalen.

Artikel 5

In dit artikel wordt bepaald welke documenten de kandidaat-toeristische samenwerkingsverbanden die een erkenning wensen te verkrijgen aan Toerisme Vlaanderen dienen te bezorgen ter ondersteuning van hun aanvraag.

Teneinde de kwaliteit van het samenwerkingsverband te garanderen en misbruiken te bestrijden, kan de Vlaamse Regering de nadere inhoud bepalen van de documenten die het toeristisch karakter en de werkbaarheid van het samenwerkingsverband moeten bewijzen.

Artikel 6

In dit artikel wordt verduidelijkt, in afwijking van het Provinciedecreet, Gemeentedecreet en het decreet Intergemeentelijke samenwerking, welke rechtsvorm het toeristisch samenwerkingsverband kan aannemen. De voorafgaandelijke goedkeuring (vermeld in artikel 7) van Toerisme Vlaanderen blijft essentieel bij deze machtiging.

Artikel 7

Dit artikel bepaalt dat de erkenning wordt toegekend of geweigerd door het agentschap Toerisme Vlaanderen, of, in beroep door de Vlaamse Regering. Bij gebrek aan een meegedeelde beslissing binnen een termijn van 30 dagen, wordt de erkenning geacht verleend te zijn.

Indien de aanvraag een samenwerkingsstructuur in oprichting betreft waarvoor geen rechtsgrond bestaat (zoals vermeld in artikel 6), houdt de goedkeuring van de aanvraag (de erkenning) de creatie van de rechtsgrond in op basis waarvan de geplande rechtspersoon kan opgericht worden.

Indien de erkenning wordt geweigerd, kan binnen 30 kalenderdagen na de kennisgeving, beroep aangetekend worden bij de Vlaamse Regering. De beslissing over het beroep volgt binnen 60 dagen na ontvangst. Bij gebrek aan een antwoord binnen de termijn, wordt de erkenning geacht te zijn verleend.

De Vlaamse Regering kan meer specifieke procedure-regels vastleggen.

Artikel 8

De toeristische samenwerkingsverbanden zijn steeds onderworpen aan het toezicht van het agentschap Toerisme Vlaanderen. Dit onder meer met het oog op het behoud van het toeristisch karakter en de dominantie van de publieke deelnemers van het samenwerkingsverband.

Om die reden kan Toerisme Vlaanderen alle documenten opvragen die het nodig acht om zijn controle-opdracht te vervullen en kan een vertegenwoordiger van Toerisme Vlaanderen steeds de vergaderingen van de raden van bestuur en de algemene vergadering bijwonen.

Uit de opgevraagde documenten moet blijken dat het toeristisch samenwerkingsverband over een duidelijke toeristische missie beschikt en een of meer taken verwezenlijkt op het vlak van toerisme zoals vermeld in artikel 3.

Artikel 9

Ter ondersteuning van het toezicht door het agentschap Toerisme Vlaanderen, moeten de beslissingen van de organen van het toeristisch samenwerkings-

verband, binnen 30 dagen worden meegedeeld aan Toerisme Vlaanderen, dat bijkomende informatie kan vragen.

Uit de beslissingen van de organen van het toeristisch samenwerkingsverband moet blijken dat het toeristisch samenwerkingsverband over een duidelijke toeristische missie beschikt en een of meer taken verwezenlijkt op het vlak van toerisme zoals vermeld in artikel 3.

Indien het toeristisch samenwerkingsverband zijn verplichtingen, zoals bepaald in het decreet en zijn uitvoeringsbesluit(en), niet nakomt of de erkenning werd verkregen op grond van valse verklaringen of documenten, kan de procedure tot intrekking van de erkenning worden opgestart.

Als het toeristisch samenwerkingsverband een missie of taken uitvoert die niet overeenstemmen met de in artikel 3 vermelde missie en taken op het vlak van toerisme, kan de procedure tot intrekking van de erkenning worden opgestart.

Artikel 10

– Paragraaf 1

Indien wordt overwogen om de erkenning in te trekken op een andere grond dan het afleggen van valse verklaringen of het bezorgen van valse documenten, legt het agentschap Toerisme Vlaanderen, na de verantwoordelijken te hebben gehoord, een termijn op waarbinnen de nodige beslissingen moeten genomen zijn om zich opnieuw in orde te stellen.

Indien wordt overwogen om de erkenning in te trekken op grond van valse verklaringen of valse documenten, beslist Toerisme Vlaanderen, met respect voor de hoorplicht, onmiddellijk over het al dan niet intrekken van de erkenning.

Na het verstrijken van de termijn van 60 dagen waarbinnen de nodige aanpassingen dienen te gebeuren, wordt de toestand, na het horen van de betrokkene, geëvalueerd en wordt ofwel een allerlaatste termijn van 60 dagen toegekend om zich alsnog in orde te stellen, ofwel beslist de erkenning in te trekken.

Indien een laatste termijn werd toegekend, kan Toerisme Vlaanderen bij het verstrijken ervan en na het horen van betrokkene, enkel nog beslissen over het al dan niet intrekken van de erkenning. De beslissing tot erkenning treedt echter pas in werking nadat de

beroepstermijn is verstreken, zijnde 30 dagen na de kennisgeving.

– Paragraaf 2

Elke beslissing omtrent de erkenning wordt aan de betrokkene bezorgd per aangetekende brief of op een andere wijze die een ontvangstbewijs oplevert, zoals bepaald in artikel 2281 B.W.

– Paragraaf 3

Gelet op de ingrijpende gevolgen van de intrekking voor het voortbestaan van het samenwerkingsverband, treedt de beslissing tot intrekking pas in werking nadat de beroepstermijn is verstreken, zijnde 30 dagen na de kennisgeving.

– Paragraaf 4

Tegen de intrekking van de erkenning kan binnen 30 dagen beroep worden ingesteld bij de Vlaamse Regering. Het beroep is opschortend: zolang de beroepsprocedure loopt, treedt de beslissing tot intrekking van de erkenning niet in werking. Ontvangt het toeristisch samenwerkingsverband geen bericht binnen 60 dagen na het aantekenen van het beroep, dan wordt het beroep geacht toegekend te zijn en wordt de erkenning gehandhaafd.

– Paragraaf 5

De Vlaamse Regering kan meer specifieke procedure-regels vastleggen.

– Paragraaf 6

Indien de erkenning op basis van dit decreet de enige rechtsgrond is voor samenwerkingsvormen die afwijken van het DIS of Gemeente- of Provinciedecreet, moeten de aan het samenwerkingsverband deelnemende gemeenten en provincies na de intrekking van de erkenning onmiddellijk overgaan tot ontbinding van het samenwerkingsverband of, indien dit niet mogelijk is, onmiddellijk hun deelname beëindigen.

Artikel 11

Op het moment van inwerkingtreding van dit decreet reeds bestaande samenwerkingsverbanden die niet in overeenstemming zijn met het DIS, Gemeente- of Provinciedecreet (i.c. de meeste huidige regionale samenwerkingsverbanden) kunnen bij wijze van overgangsmaatregel in uitzondering op artikel 6

erkend worden, wanneer ze zich in orde stellen met dit decreet en tijdig een aanvraag tot erkenning indienen.

Zolang de termijn loopt om een aanvraag in te dienen en zolang de aanvraag behandeld wordt, worden de huidige samenwerkingsverbanden die niet in overeenstemming zijn met het DIS, Gemeente- en Provinciedecreet, dus voorlopig geregulariseerd.

Indien een samenwerkingsverband dat onder deze overgangsmaatregel valt, erkend wordt na indiening van het volledige dossier binnen de gestelde termijn, houdt de erkenning de regularisatie in van dit voorheen illegale samenwerkingsverband.

Indien een samenwerkingsverband dat onder deze overgangsmaatregel valt, niet erkend wordt na indiening van het volledige dossier binnen de gestelde termijn, of niet tijdig zijn aanvraag tot erkenning heeft ingediend, kan het niet meer erkend en dus geregulariseerd worden, en dienen de eraan deelnemende gemeenten en provincies hun deelneming te beëindigen.

Artikel 12

Dit artikel vergt geen toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 7 maart 2008

Ontwerp van decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Met het oog op de ontwikkeling, promotie en kwaliteitszorg van het toeristische aanbod kunnen gemeenten en provincies, onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, een toeristisch samenwerkingsverband tot stand brengen of ertoe toetreden, al dan niet belast met welbepaalde beleidsuitvoerende taken op het vlak van toerisme.

Voor de toepassing van dit decreet worden de gemeentelijke en provinciale extern verzelfstandigde agentschappen waaraan de uitvoering van een deel of het geheel van het gemeentelijke, respectievelijk provinciale toeristische beleid is toegekend, gelijkgesteld met de gemeenten, respectievelijk provincies als het gaat om de deelneming in een toeristisch samenwerkingsverband, met dien verstande dat enerzijds de gemeente of provincie en anderzijds hun extern verzelfstandigd agentschap niet samen deel kunnen uitmaken van een toeristisch samenwerkingsverband.

De oprichting van een toeristisch samenwerkingsverband of de deelname van een

gemeente of provincie aan een toeristisch samenwerkingsverband mag gepaard gaan met de overdracht of terbeschikkingstelling van personeel of met de overdracht of terbeschikkingstelling van infrastructuur door de gemeente of provincie in kwestie.

Art. 3. §1. Een toeristisch samenwerkingsverband is een door Toerisme Vlaanderen overeenkomstig dit decreet erkende rechtspersoon, waarvan de missie bestaat in het bijdragen tot de ontwikkeling, promotie en kwaliteitsbewaking van het toeristische aanbod binnen zijn werkingsgebied. De taken van het samenwerkingsverband weerspiegelen die missie.

§2. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke en decretale bepalingen, en onverminderd de mogelijkheid tot samenwerking, mogen de toeristische samenwerkingsverbanden hun bevoegdheden geheel noch gedeeltelijk overdragen aan andere rechtspersonen.

§3. In het bijzonder neemt een toeristisch samenwerkingsverband voor zijn werkingsgebied een of meer van de volgende taken op zich:

1° het initiëren, stimuleren, coördineren of implem enteren van de toeristische beleidsplanning;

2° het initiëren, stimuleren, coördineren of implem enteren van initiatieven op het vlak van toeristische aanbodsontwikkeling, promotie of kwaliteitszorg;

4° het ondersteunen of begeleiden van de leden bij initiatieven op het vlak van toerisme;

5° het vormen van een aanspreekpunt voor de private en publieke toeristische sector.

§4. Bij besluit van de Vlaamse Regering kan de lijst met de taken, als vermeld § 3, worden geconcretiseerd of gepreciseerd.

§5. Een toeristisch samenwerkingsverband wordt door Toerisme Vlaanderen erkend in één van de volgende categorieën:

1° Gemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van één gemeente en waarin de gemeente en een of meer rechts- of natuurlijke personen, in kwestie, met uitzondering van andere gemeenten, niet-toeristische intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

2° Intergemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van twee of meer gemeenten en waarin de gemeenten, in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van provincies, andere gemeenten, niet-toeristische intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

3° Regionaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van een deel van een provincie of van een deel of het geheel van twee of meer provincies en waarin de gemeente(n) en provincie(s), in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van andere gemeenten of provincies, niet-toeristische intergemeentelijke

samenwerkingsverbanden, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

4° Interprovinciaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van twee of meer provincies en waarin de provincies, in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van gemeenten, andere provincies, niet-toeristische intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

5° Provinciaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het gehele grondgebied van één provincie waarin de provincie in kwestie en een of meer gemeenten uit de provincie of andere rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van andere provincies of gemeenten, niet-toeristische intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen.

Art. 4. Om de erkenning te verkrijgen en te behouden, moet de rechtspersoon, vermeld in artikel 3, beschikken over:

1° een raad van bestuur waarin de deelnemende gemeenten en provincies beschikken over de meerderheid van stemmen en leden en die minstens belast is met de algemene leiding en voortgangscontrole van de werking en de activiteiten;

2° een algemene vergadering waarin de deelnemende gemeenten en provincies over de meerderheid van stemmen en leden beschikken en die minstens bevoegd is voor:

- a) de wijziging van de statuten;
- b) de benoeming en afzetting van de bestuurders;
- c) de kwijting aan de bestuurders;
- d) de goedkeuring van de begroting en van de rekening;
- e) de ontbinding van de rechtspersoon;
- f) de uitsluiting en toelating van een lid;

3° de nodige werkingsmiddelen en administratieve en logistieke organisatie voor de vervulling van de missie en taken, vermeld in artikel 3.

Met het oog op het behoud van de erkenning, maakt de raad van bestuur, jaarlijks de volgende documenten op:

1° een evaluatieverslag, waarin wordt aangegeven in welke mate het toeristisch samenwerkingsverband het voorbije jaar zijn functie heeft vervuld en in welke mate het beantwoordt aan de erkenningsvoorwaarden;

2° een werkprogramma met de begroting van het volgende boekjaar.

De Vlaamse Regering kan in het algemeen en per categorie de nadere erkenningsvoorwaarden vastleggen.

Hoofdstuk II. Oprichting van een toeristisch samenwerkingsverband

Art. 5. Om erkend te worden als toeristisch samenwerkingsverband, moeten de gemeenten of provincies die een toeristisch samenwerkingsverband willen oprichten of die willen toetreden tot een bestaand samenwerkingsverband dat erkenning als toeristisch samenwerkingsverband beoogt, de (ontwerp)statuten, een

motiveringsnota en een financieel plan met een omschrijving van de financiële structuur en de in te zetten middelen, met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, ter goedkeuring bezorgen aan Toerisme Vlaanderen.

Bij besluit van de Vlaamse Regering kan de vereiste inhoud van de vermelde documenten worden geconcretiseerd of gepreciseerd overeenkomstig de vereisten, vermeld in artikel 3 en 4.

Art. 6. Mits de erkenning van Toerisme Vlaanderen, vermeld in artikel 7, vooraf is verkregen, zijn de gemeenten en provincies ertoe gemachtigd om, in afwijking van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, een toeristisch samenwerkingsverband op te richten of toe te treden tot een samenwerkingsverband dat de vorm heeft van een vereniging of stichting in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, of dat de vorm heeft van een vennootschap in de zin van het Wetboek van Vennootschappen.

Art. 7. De documenten, vermeld in artikel 5, worden door Toerisme Vlaanderen al dan niet goedgekeurd binnen een termijn van dertig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat Toerisme Vlaanderen een beslissing heeft genomen en bezorgd aan alle gemeenten en provincies in kwestie, wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De goedkeuring houdt de erkenning in als toeristisch samenwerkingsverband en voor de gemeenten en provincies, vermeld in artikel 6, de vereiste uitdrukkelijke decretale toestemming om het samenwerkingsverband, vermeld in artikel 6, op te richten overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 of het Wetboek van Vennootschappen, of toe te treden tot een dergelijk samenwerkingsverband.

Tegen de beslissing tot niet-erkenning kunnen de aanvragers met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, beroep instellen bij de Vlaamse Regering. Het beroep is alleen ontvankelijk als het wordt ingesteld binnen dertig kalenderdagen na de kennisgeving van de weigering. De beslissing over het beroep volgt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat een beslissing werd genomen en verstuurd aan het samenwerkingsverband en aan alle gemeente- en provincieoverheden in kwestie, wordt de erkenning geacht te zijn verleend.

Bij besluit van de Vlaamse Regering kunnen nadere regels voor de aanvraag tot erkenning en voor de beroepsprocedure worden vastgelegd.

Hoofdstuk III. Toezicht

Art. 8. Toerisme Vlaanderen kan met het oog op de controle van de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, alle documenten en inlichtingen opvragen of ter plaatse raadplegen. Het bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de gegevens worden verstrekt.

Een vertegenwoordiger van Toerisme Vlaanderen kan steeds de vergaderingen bijwonen van de organen van het toeristische samenwerkingsverband, vermeld in artikel 4, eerste lid. Die organen zijn verplicht Toerisme Vlaanderen minstens vijf kalenderdagen op voorhand op de hoogte te brengen van de vergadering en de agenda te bezorgen.

Art. 9. De beslissingen van de organen van het toeristisch samenwerkingsverband moeten, binnen dertig kalenderdagen nadat ze genomen zijn, worden meegedeeld aan Toerisme Vlaanderen. Het agentschap heeft het recht aanvullende informatie op te vragen.

Als blijkt dat het toeristisch samenwerkingsverband zijn erkenning heeft verkregen of behouden op grond van valse verklaringen en documenten of als het toeristisch samenwerkingsverband een of meer van de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan schendt, kan de erkenning worden ingetrokken.

Art. 10. §1. Als Toerisme Vlaanderen op basis van artikel 9, tweede lid, overweegt de erkenning in te trekken wegens een schending van een of meer bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, kent het, met respect voor de hoorplicht, aan het toeristische samenwerkingsverband een termijn van zestig kalenderdagen toe om aan alle voorwaarden te voldoen. Als wordt overwogen de erkenning in te trekken wegens het afleggen van valse verklaringen en documenten, beslist Toerisme Vlaanderen onverwijld, met respect voor de hoorplicht, de erkenning al dan niet in te trekken.

Als de termijn van zestig kalenderdagen verstreken is, moet het toeristisch samenwerkingsverband aan Toerisme Vlaanderen bewijzen dat het het nodige heeft gedaan. Bij ontstentenis van een dergelijke bewijslevering en nadat de betrokkene opnieuw gehoord werd, kan Toerisme Vlaanderen beslissen tot intrekking van de erkenning of tot toekenning van een nieuwe termijn van zestig kalenderdagen om het nodige te doen.

Als een tweede termijn werd toegekend, kan Toerisme Vlaanderen na verloop daarvan en nadat de betrokkene opnieuw gehoord is, enkel nog beslissen de erkenning al dan niet in te trekken.

§2. Het toeristisch samenwerkingsverband en alle gemeenten en provincies in kwestie worden door Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, op de hoogte gebracht van de beslissing over de (al dan niet) intrekking van de erkenning.

§3. De beslissing tot intrekking treedt pas dertig kalenderdagen na de kennisgeving in werking.

§4. Tegen de beslissing tot intrekking kan het toeristisch samenwerkingsverband met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, beroep instellen bij de Vlaamse Regering. Het beroep is alleen ontvankelijk als het wordt ingesteld binnen dertig kalenderdagen na de kennisgeving van de intrekking. Het beroep is opschortend.

De beslissing over het beroep volgt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat een beslissing werd genomen en verstuurd aan het toeristisch samenwerkingsverband, dan wordt de intrekking geacht te zijn tenietgedaan.

§5. Bij besluit van de Vlaamse Regering kunnen nadere regels voor de procedure tot intrekking en voor het beroep tegen de intrekking worden vastgelegd.

§6. Als het overeenkomstig artikel 6 opgerichte samenwerkingsverband zijn erkenning verliest, valt de uitdrukkelijke decretale afwijking weg, vermeld in dit decreet, die nodig is opdat de deelnemende gemeenten en provincies, in afwijking van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking kunnen samenwerken, waardoor de aan dit samenwerkingsverband deelnemende gemeenten en provincies bij verlies van de erkenning en bij gebrek aan een andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond om de samenwerking voort te zetten, onmiddellijk hun deelname aan het samenwerkingsverband moeten beëindigen.

Hoofdstuk IV. Slotbepalingen

Art. 11. De op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet bestaande samenwerkingsverbanden van gemeenten en provincies die niet in overeenstemming zijn met het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, en die erkend willen worden als toeristisch samenwerkingsverband, moeten zich binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet in overeenstemming brengen met de bepalingen van dit decreet en moeten de documenten, vermeld in artikel 5, voor goedkeuring voorgelegd hebben aan Toerisme Vlaanderen. Die samenwerkingsverbanden zijn rechtsgeldig tot de definitieve beslissing over hun aanvraag, die wordt behandeld overeenkomstig artikel 7, aan hen wordt bezorgd.

Als een samenwerkingsverband, als vermeld in het eerste lid, zijn aanvraag niet tijdig indient, of de erkenning na de aanvraag niet verkrijgt, moeten de aan dat samenwerkingsverband deelnemende gemeenten en provincies, bij gebrek aan een andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond om de samenwerking voort te zetten, onmiddellijk hun deelname aan het samenwerkingsverband beëindigen.

Art. 12. De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

Vlaamse overheid

**Vlaamse Adviesraad voor
Bestuurszaken**Boudewijngebouw
Boudewijnlaan 30 bus 41
1000 BrusselVlaams minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme
De heer Geert Bourgeois
Boudewijngebouw - Boudewijnlaan 30
1000 BRUSSELuw bericht van
10 maart '08

uw kenmerk

vragen naar / e-mail
Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.betelefoonnummer
02 553 40 15datum
15 apr. 08**Betreft:** Briefadvies over het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie en
erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

Mijnheer de minister,

Op vrijdag 7 maart '08 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden (TSV), en besliste hierover het advies te vragen aan o.a. de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken.

De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken besprak het voorontwerp op zijn plenaire vergaderingen van 10 april '08. Op de bijeenkomst vond er een gedachtewisseling plaats met de heer Nico Moyaert, raadgever Toerisme op het kabinet van bevoegd minister Geert Bourgeois. Hij gaf een korte toelichting bij de totstandkoming, de doelstellingen en de inhoud van het voorontwerp, waarna hij antwoordde op de vragen van de leden. We wensen hem daarvoor uitdrukkelijk te danken.

De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken heeft geen fundamentele bedenkingen bij het voorontwerp. De Raad vindt het positief dat rechtszekerheid wordt geboden aan de bestaande initiatieven en dat de inbreng van de provincies en van de private partners wordt gehonoreerd.

De Raad merkt op dat het voorontwerp ingaat tegen de doelstelling van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking (DIS), die alle mogelijke vormen van intergemeentelijke samenwerking wil vatten in één regeling. Het bestaan van het voorontwerp toont impliciet de leemtes en onvolmaaktheden van het DIS aan. De Raad buigt zich momenteel over de problematiek van de

intergemeentelijk en interbestuurlijke samenwerking in het kader van zijn werkprogramma 2008-2009 en zal hierover later een standpunt innemen.

De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken wil daarnaast een aantal suggesties of opmerkingen formuleren bij het voorontwerp:

1. In het voorontwerp en in de bijhorende memorie van toelichting wordt niet ingegaan op het belangrijke vraagstuk van de **overheidsopdrachten**. Een TSV kan namelijk betalende toeristische diensten aanleveren (zoals bijvoorbeeld het uitgeven van brochures of folders). Is een TSV in dat geval onderhevig aan de wet op de overheidsopdrachten? Volgens de Raad wel. De in het voorontwerp voorziene mogelijkheid van participatie van rechts- of natuurlijke personen in de bestuursorganen van een TSV zorgt ervoor dat de uitzondering op de wet van de overheidsopdrachten ('in house principe') niet van toepassing is op een TSV (cfr. arrest Stad Halle). De Raad is van mening dat deze problematiek moet worden uitgeklaard zodat er rechtszekerheid wordt geboden op dit punt.
2. Wanneer het DIS naast het voorontwerp van decreet TSV wordt gelegd, is het opvallend dat er over bepaalde zaken geen bepalingen in het decreet staan. Hier stelt zich vooral het probleem van **bestuurlijke en democratische kwaliteit**. De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken pleit ervoor dat dit ofwel in het decreet ofwel in de uitvoeringsbesluiten wordt geregeld (op grote lijnen, de verdere invulling moet op lokaal of provinciaal niveau gebeuren). Wij stellen vast dat er geen bepalingen zijn opgenomen inzake volgende punten:
 - *Duurtijd*
In het DIS is de duurtijd van een intercommunale beperkt tot 18 jaar en een projectvereniging tot 6 jaar. Dit om het democratische gehalte te garanderen. Doch in dit voorontwerp zegt men niets over de duurtijd van het samenwerkingsverband.
 - *Uittreding*
In het voorontwerp is niets voorzien over de procedure om eventueel uit te treden.
 - *Wijze van aanduiding van bestuurders*
Wie wordt er afgevaardigd uit de gemeente: zijn dit raadsleden of kan dit ook personeel zijn? In het DIS kan de oppositie als waarnemers zetelen, waardoor de eventuele discussies hier en niet meer in de gemeenteraad gevoerd moeten worden. In het voorontwerp zijn hier geen bepalingen over.
 - *Communicatie met gemeenten*
Is er een informatieplicht jegens de deelnemende gemeenten? Hoe wordt dit georganiseerd? In het DIS wordt bepaald hoe geregeld er gecommuniceerd moet worden en met wie (bijvoorbeeld de gemeentesecretaris).
 - *Onverenigbaarheden bestuurders*
Ook hierover is niets terug te vinden. Is het bijvoorbeeld opportuun dat een gemeenteraadslid die eigenaar is van een hotel als vertegenwoordiger van een gemeente zetelt in de Raad van Bestuur van het TSV?
 - *Aanwezigheidsquorum in de Raad van Bestuur*
Hierover is niets opgenomen in het voorontwerp. Is hier de vzw-wetgeving, de vennootschapwetgeving, ... van toepassing?

– *Participatie van een TSV in een andere vennootschap*

Ook dit item komt niet aan bod in het voorontwerp. Als de mogelijkheid van participatie open wordt gelaten, dan bestaat het gevaar voor een kluwen en niet-transparante structuur. Bijvoorbeeld twee TSV die onder een NV vallen.

3. De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken wil beklemtonen dat het belangrijk zal zijn dat Toerisme Vlaanderen bij elke erkenning van een TSV de **toeristische hoofddoelstelling** van het initiatief grondig aftoetst. Daarvoor kunnen verschillende criteria worden ontwikkeld, zoals bijvoorbeeld de aanwezigheid van de belangrijkste toeristische actoren uit het werkveld.
4. Het is voor de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken onduidelijk waarom niet-toeristische **intergemeentelijke samenwerkingsverbanden** niet kunnen participeren in een TSV (artikel 3, §5), terwijl gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen dat wel zouden kunnen (cfr. artikel 2, 2de alinea). Een duidelijke motivatie ontbreekt. Soms kan de participatie van een intercommunale volgens de Raad juist heel nuttig zijn (bijvoorbeeld de intercommunale WVI kan interessant zijn voor een TSV m.b.t. milieueducatie). De Raad is van mening dat de beslissing voor het al dan niet participeren van een intercommunale moet worden overgelaten aan de lokale autonomie.
5. In artikel 3 §5. 1° wordt de deelname van de provincie in een Gemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband niet expliciet uitgesloten. Is dit een bewuste of onbewuste stelling?

Uiteraard, mijnheer de minister, zijn wij steeds bereid om over dit advies de nodige mondelinge toelichting te verschaffen.

Hoogachtend,

Herman MATTHIJS
Voorzitter

NB. Een kopie van dit briefadvies werd ook verzonden aan alle leden van de Vlaamse Regering en aan de voorzitter van het Vlaams Parlement.

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Strategische Adviesraad internationaal
Vlaanderen

De heer Geert Bourgeois
Vlaams Minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme
Boudewijnlaan 30 bus 10
1000 Brussel

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk Advies 2008/6	bijlagen
vragen naar / e-mail Eva Haeverans eva.haeverans@iv.vlaanderen.be	telefoonnummer 02 553 54 64	datum 16 april 2008	

Betreft: Briefadvies over het voorontwerp van decreet houdende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

Mijnheer de minister,

Op vrijdag 7 maart 2008 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden en besliste hierover het advies te vragen aan o.a. de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad"). De Raad ontving de adviesaanvraag per brief van 10 maart 2008. De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (hierna: "Vlabest") verstrekke op 15 april 2008 een advies terzake. De Raad schaaft zich achter het advies van Vlabest voor wat betreft de bestuurlijke implicaties van het voorontwerp van decreet. Het onderhavige advies is bij consensus goedgekeurd.

De Raad erkent dat het decreet van 6 juli 2001 op de intergemeentelijke samenwerking (hierna: "het DIS") beperkende maatregelen creëerde die niet bevorderlijk zijn voor de ontplooiing van een gebiedsgericht toeristisch beleid. Regionale toeristische samenwerking is nochtans een belangrijke peiler van een goed toeristisch beleid, aangezien zij onder meer zorgt voor visieverruiming, schaalvergroting en dynamiek. De problematiek m.b.t. het DIS werd aangekaart door de Vlaamse Raad voor het Toerisme, de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). De Raad juicht toe dat – nadat het probleem opnieuw in de Beleidsnota Toerisme 2004-2009 werd geïdentificeerd – er overleg werd gepleegd met de provinciale toeristische federaties, de VVP, de VVSG en het agentschap Toerisme Vlaanderen om als oplossing een ontwerp van decreet uit te werken.

De Raad merkt op dat het voorliggende voorontwerp van decreet niet strookt met één van de basisdoelstellingen van het DIS, namelijk alle mogelijke vormen van intergemeentelijke samenwerking regelen via één decreet. Hij suggereert, vanuit het oogpunt van decretale coherentie, in het DIS melding te maken van de uitzondering voor toeristische samenwerkingsverbanden en een verwijzing naar het onderhavige decreet te maken. De Raad verwelkomt dat – in tegenstelling tot het DIS – dit sectordecreet als surplus een kwaliteitscontrole van toeristische samenwerkingsverbanden via het erkenningmechanisme biedt.

Tenslotte verwelkomt de Raad het voorontwerp van decreet doordat het duidelijkheid en derhalve rechtszekerheid creëert, de inspanningen van zowel provinciale als private actoren honoreert en een stimulans kan betekenen voor gebiedsgerichte toeristische samenwerking.

Zoals de reguleringsimpactanalyse over het voorontwerp van decreet aangeeft, wenst de Raad het belang te beklemtonen van een gepaste communicatie over de nieuwe regelgeving. Een persmoment, website en publicaties van Toerisme Vlaanderen zijn hierbij een eerste stap, maar ook de VVSG en de VVP zouden hun leden moeten informeren.

Hoogachtend,

Prof. dr. Jan Wouters
Voorzitter

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 23 mei 2008

Ontwerp van decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Met het oog op de ontwikkeling, promotie en kwaliteitszorg van het toeristische aanbod kunnen gemeenten en provincies, onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, een toeristisch samenwerkingsverband tot stand brengen of ertoe toetreden, al dan niet belast met welbepaalde beleidsuitvoerende taken op het vlak van toerisme.

Voor de toepassing van dit decreet worden de gemeentelijke en provinciale extern verzelfstandigde agentschappen waaraan de uitvoering van een deel of het geheel van het gemeentelijke, respectievelijk provinciale toeristische beleid is toegekend, gelijkgesteld met de gemeenten, respectievelijk provincies als het gaat om de deelneming in een toeristisch samenwerkingsverband, met dien verstande dat enerzijds de gemeente of provincie en anderzijds hun extern verzelfstandigd agentschap niet samen deel kunnen uitmaken van een toeristisch samenwerkingsverband.

De oprichting van een toeristisch samenwerkingsverband of de deelname van een

gemeente of provincie aan een toeristisch samenwerkingsverband mag gepaard gaan met de overdracht of terbeschikkingstelling van personeel of met de overdracht of terbeschikkingstelling van infrastructuur door de gemeente of provincie in kwestie.

Art. 3. §1. Een toeristisch samenwerkingsverband is een door Toerisme Vlaanderen overeenkomstig dit decreet erkende rechtspersoon, waarvan de missie bestaat in het bijdragen tot de ontwikkeling, promotie en kwaliteitsbewaking van het toeristische aanbod binnen zijn werkingsgebied. De taken van het samenwerkingsverband weerspiegelen die missie.

§2. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke en decretale bepalingen, en onverminderd de mogelijkheid tot samenwerking, mogen de toeristische samenwerkingsverbanden hun bevoegdheden geheel noch gedeeltelijk overdragen aan andere rechtspersonen.

§3. In het bijzonder neemt een toeristisch samenwerkingsverband voor zijn werkingsgebied een of meer van de volgende taken op zich:

1° het initiëren, stimuleren, coördineren of implem enteren van de toeristische beleidsplanning;

2° het initiëren, stimuleren, coördineren of implem enteren van initiatieven op het vlak van toeristische aanbodsontwikkeling, promotie of kwaliteitszorg;

4° het ondersteunen of begeleiden van de leden bij initiatieven op het vlak van toerisme;

5° het vormen van een aanspreekpunt voor de private en publieke toeristische sector.

§4. Bij besluit van de Vlaamse Regering kan de lijst met de taken, als vermeld § 3, worden geconcretiseerd of gepreciseerd.

§5. Een toeristisch samenwerkingsverband wordt door Toerisme Vlaanderen erkend in één van de volgende categorieën:

1° Gemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van één gemeente en waarin de gemeente en een of meer rechts- of natuurlijke personen, in kwestie, met uitzondering van andere gemeenten, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

2° Intergemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van twee of meer gemeenten en waarin de gemeenten, in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van provincies, andere gemeenten, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

3° Regionaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van een deel van een provincie of van een deel of het geheel van twee of meer provincies en waarin de gemeente(n) en provincie(s), in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van andere gemeenten of provincies, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

4° Interprovinciaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch

samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van twee of meer provincies en waarin de provincies, in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van gemeenten, andere provincies, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

5° Provinciaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het gehele grondgebied van één provincie waarin de provincie in kwestie en een of meer gemeenten uit de provincie of andere rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van andere provincies of gemeenten, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen.

Art. 4. Om de erkenning te verkrijgen en te behouden, moet de rechtspersoon, vermeld in artikel 3, beschikken over:

1° een raad van bestuur waarin de deelnemende gemeenten en provincies beschikken over de meerderheid van stemmen en leden en die minstens belast is met de algemene leiding en voortgangscontrole van de werking en de activiteiten;

2° een algemene vergadering waarin de deelnemende gemeenten en provincies over de meerderheid van stemmen en leden beschikken en die minstens bevoegd is voor:

- a) de wijziging van de statuten;
- b) de benoeming en afzetting van de bestuurders;
- c) de kwijting aan de bestuurders;
- d) de goedkeuring van de begroting en van de rekening;
- e) de ontbinding van de rechtspersoon;
- f) de uitsluiting en toelating van een lid;

3° de nodige werkingsmiddelen en administratieve en logistieke organisatie voor de vervulling van de missie en taken, vermeld in artikel 3.

Met het oog op het behoud van de erkenning, maakt de raad van bestuur, jaarlijks de volgende documenten op:

1° een evaluatieverslag, waarin wordt aangegeven in welke mate het toeristisch samenwerkingsverband het voorbije jaar zijn functie heeft vervuld en in welke mate het beantwoordt aan de erkenningsvoorwaarden;

2° een werkprogramma met de begroting van het volgende boekjaar.

De Vlaamse Regering kan in het algemeen en per categorie de nadere erkenningsvoorwaarden vastleggen.

Hoofdstuk II. Oprichting van een toeristisch samenwerkingsverband

Art. 5. Om erkend te worden als toeristisch samenwerkingsverband, moeten de gemeenten of provincies die een toeristisch samenwerkingsverband willen oprichten of die willen toetreden tot een bestaand samenwerkingsverband dat erkenning als toeristisch samenwerkingsverband beoogt, de (ontwerp)statuten, een motiveringsnota en een financieel plan met een omschrijving van de financiële structuur en de in te zetten middelen, met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, ter goedkeuring bezorgen aan Toerisme Vlaanderen.

Bij besluit van de Vlaamse Regering kan de vereiste inhoud van de vermelde documenten worden geconcretiseerd of gepreciseerd overeenkomstig de vereisten, vermeld in artikel 3 en 4.

Art. 6. Mits de erkenning van Toerisme Vlaanderen, vermeld in artikel 7, vooraf is verkregen, zijn de gemeenten en provincies ertoe gemachtigd om, in afwijking van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, een toeristisch samenwerkingsverband op te richten of toe te treden tot een samenwerkingsverband dat de vorm heeft van een vereniging of stichting in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, of dat de vorm heeft van een vennootschap in de zin van het Wetboek van Vennootschappen.

Art. 7. De documenten, vermeld in artikel 5, worden door Toerisme Vlaanderen al dan niet goedgekeurd binnen een termijn van dertig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat Toerisme Vlaanderen een beslissing heeft genomen en bezorgd aan alle gemeenten en provincies in kwestie, wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De goedkeuring houdt de erkenning in als toeristisch samenwerkingsverband en voor de gemeenten en provincies, vermeld in artikel 6, de vereiste uitdrukkelijke decretale toestemming om het samenwerkingsverband, vermeld in artikel 6, op te richten overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 of het Wetboek van Vennootschappen, of toe te treden tot een dergelijk samenwerkingsverband.

Tegen de beslissing tot niet-erkenning kunnen de aanvragers met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, beroep instellen bij de Vlaamse Regering. Het beroep is alleen ontvankelijk als het wordt ingesteld binnen dertig kalenderdagen na de kennisgeving van de weigering. De beslissing over het beroep volgt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat een beslissing werd genomen en verstuurd aan het samenwerkingsverband en aan alle gemeente- en provincieoverheden in kwestie, wordt de erkenning geacht te zijn verleend.

Bij besluit van de Vlaamse Regering kunnen nadere regels voor de aanvraag tot erkenning en voor de beroepsprocedure worden vastgelegd.

Hoofdstuk III. Toezicht

Art. 8. Toerisme Vlaanderen kan met het oog op de controle van de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, alle documenten en inlichtingen opvragen of ter plaatse raadplegen. Het bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de gegevens worden verstrekt.

Een vertegenwoordiger van Toerisme Vlaanderen kan steeds de vergaderingen bijwonen van de organen van het toeristische samenwerkingsverband, vermeld in artikel 4, eerste lid. Die organen zijn verplicht Toerisme Vlaanderen minstens vijf

kalenderdagen op voorhand op de hoogte te brengen van de vergadering en de agenda te bezorgen.

Art. 9. De beslissingen van de organen van het toeristisch samenwerkingsverband moeten, binnen dertig kalenderdagen nadat ze genomen zijn, worden meegedeeld aan Toerisme Vlaanderen. Het agentschap heeft het recht aanvullende informatie op te vragen.

Als blijkt dat het toeristisch samenwerkingsverband zijn erkenning heeft verkregen of behouden op grond van valse verklaringen en documenten of als het toeristisch samenwerkingsverband een of meer van de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan schendt, kan de erkenning worden ingetrokken.

Art. 10. §1. Als Toerisme Vlaanderen op basis van artikel 9, tweede lid, overweegt de erkenning in te trekken wegens een schending van een of meer bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, kent het, met respect voor de hoorplicht, aan het toeristische samenwerkingsverband een termijn van zestig kalenderdagen toe om aan alle voorwaarden te voldoen. Als wordt overwogen de erkenning in te trekken wegens het afleggen van valse verklaringen en documenten, beslist Toerisme Vlaanderen onverwijld, met respect voor de hoorplicht, de erkenning al dan niet in te trekken.

Als de termijn van zestig kalenderdagen verstreken is, moet het toeristisch samenwerkingsverband aan Toerisme Vlaanderen bewijzen dat het het nodige heeft gedaan. Bij ontstentenis van een dergelijke bewijslevering en nadat de betrokkene opnieuw gehoord werd, kan Toerisme Vlaanderen beslissen tot intrekking van de erkenning of tot toekenning van een nieuwe termijn van zestig kalenderdagen om het nodige te doen.

Als een tweede termijn werd toegekend, kan Toerisme Vlaanderen na verloop daarvan en nadat de betrokkene opnieuw gehoord is, enkel nog beslissen de erkenning al dan niet in te trekken.

§2. Het toeristisch samenwerkingsverband en alle gemeenten en provincies in kwestie worden door Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, op de hoogte gebracht van de beslissing over de (al dan niet) intrekking van de erkenning.

§3. De beslissing tot intrekking treedt pas dertig kalenderdagen na de kennisgeving in werking.

§4. Tegen de beslissing tot intrekking kan het toeristisch samenwerkingsverband met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, beroep instellen bij de Vlaamse Regering. Het beroep is alleen ontvankelijk als het wordt ingesteld binnen dertig kalenderdagen na de kennisgeving van de intrekking. Het beroep is opschortend.

De beslissing over het beroep volgt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat een beslissing werd genomen en verstuurd aan het toeristisch samenwerkingsverband, dan wordt de intrekking geacht te zijn tenietgedaan.

§5. Bij besluit van de Vlaamse Regering kunnen nadere regels voor de procedure tot intrekking en voor het beroep tegen de intrekking worden vastgelegd.

§6. Als het overeenkomstig artikel 6 opgerichte samenwerkingsverband zijn erkenning verliest, valt de uitdrukkelijke decretale afwijking weg, vermeld in dit decreet, die nodig is opdat de deelnemende gemeenten en provincies, in afwijking van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking kunnen samenwerken, waardoor de aan dit samenwerkingsverband deelnemende gemeenten en provincies bij verlies van de erkenning en bij gebrek aan een andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond om de samenwerking voort te zetten, onmiddellijk hun deelname aan het samenwerkingsverband moeten beëindigen.

Hoofdstuk IV. Slotbepalingen

Art. 11. De op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet bestaande samenwerkingsverbanden van gemeenten en provincies die niet in overeenstemming zijn met het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, en die erkend willen worden als toeristisch samenwerkingsverband, moeten zich binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet in overeenstemming brengen met de bepalingen van dit decreet en moeten de documenten, vermeld in artikel 5, voor goedkeuring voorgelegd hebben aan Toerisme Vlaanderen. Die samenwerkingsverbanden zijn rechtsgeldig tot de definitieve beslissing over hun aanvraag, die wordt behandeld overeenkomstig artikel 7, aan hen wordt bezorgd.

Als een samenwerkingsverband, als vermeld in het eerste lid, zijn aanvraag niet tijdig indient, of de erkenning na de aanvraag niet verkrijgt, moeten de aan dat samenwerkingsverband deelnemende gemeenten en provincies, bij gebrek aan een andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond om de samenwerking voort te zetten, onmiddellijk hun deelname aan het samenwerkingsverband beëindigen.

Art. 12. De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 44.611/3
VAN 17 JUNI 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 26 mei 2008 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden", heeft het volgende advies gegeven:

CE

44.611/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet bevat een regeling inzake de toeristische samenwerkingsverbanden op gemeentelijk en provinciaal vlak.

Luidens artikel 2 van het ontwerp kunnen gemeenten en provincies (of gemeentelijke en provinciale extern verzelfstandigde agentschappen), met het oog op de ontwikkeling, de promotie en de kwaliteitszorg van het toeristische aanbod, onder de voorwaarden vermeld in het tot stand te brengen decreet, een toeristisch samenwerkingsverband tot stand brengen of ertoe toetreden. Dat samenwerkingsverband kan worden belast met welbepaalde beleidsuitvoerende taken op het vlak van toerisme. Het opzetten van een samenwerkingsverband of de deelname eraan kan gepaard gaan met de overdracht of de terbeschikkingstelling van personeel of met de overdracht of de terbeschikkingstelling van infrastructuur door de gemeente of de provincie.

Bij artikel 3 van het ontwerp wordt een toeristisch samenwerkingsverband omschreven als een door Toerisme Vlaanderen overeenkomstig het tot stand te brengen decreet erkende rechtspersoon, waarvan de missie bestaat in het bijdragen tot de ontwikkeling, de promotie en de kwaliteitsbewaking van het toeristische aanbod binnen zijn werkingsgebied. In het artikel worden de taken omschreven die het toeristische samenwerkingsverband op zich neemt, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de lijst met taken te concretiseren of te preciseren, en wordt bepaald voor welke categorieën de erkenning kan worden verleend (gemeentelijk, intergemeentelijk, regionaal,

⁽¹⁾ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

CE

44.611/3

interprovinciaal of provinciaal toeristisch samenwerkingsverband, waarbij het werkingsgebied respectievelijk bestaat uit het grondgebied van één gemeente, het grondgebied van twee of meer gemeenten, het grondgebied van een deel van een provincie of van een deel of het geheel van twee of meer provincies, het grondgebied van twee of meer provincies en het gehele grondgebied van één provincie, en waarbij voor elke categorie wordt bepaald wie naast de betrokken gemeente of gemeenten, provincie of provincies deel kan uitmaken van het samenwerkingsverband, zijnde rechts- en natuurlijke personen met uitzondering van andere gemeenten en provincies, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest).

Bij artikel 4 van het ontwerp worden de erkenningsvoorwaarden omschreven, waaronder het vereiste dat de deelnemende gemeenten en provincies de meerderheid vormen in de raad van bestuur en in de algemene vergadering, waarover de rechtspersoon (het samenwerkingsverband) moet beschikken, en wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om nadere erkenningsvoorwaarden vast te leggen.

Voorts worden de aanvraag om erkenning, de procedure voor de goedkeuring van die aanvraag door Toerisme Vlaanderen en het beroep tegen een beslissing tot niet-erkenning geregeld (artikelen 5 en 7). Er wordt ook bepaald dat, mits de erkenning vooraf is verkregen, de gemeenten en de provincies ertoe worden gemachtigd om, "in afwijking van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van [9] december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking", een toeristisch samenwerkingsverband op te richten of toe te treden tot een toeristisch samenwerkingsverband dat de vorm heeft van een vereniging of stichting in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, of dat de vorm heeft van een vennootschap in de zin van het Wetboek van vennootschappen (artikel 6). In artikel 7 wordt gepreciseerd dat de eventueel (stilzwijgende) goedkeuring van de aanvraag om erkenning de erkenning van het samenwerkingsverband inhoudt en, voor de gemeenten en de provincies bedoeld in artikel 6, "de vereiste uitdrukkelijke decretale toestemming" om het samenwerkingsverband op te richten of ertoe toe te treden.

Het ontwerp regelt tevens het toezicht door Toerisme Vlaanderen, de intrekking van de erkenning (in geval blijkt dat de erkenning werd verkregen of behouden

.../...

CE

44.611/3

op grond van valse verklaringen en documenten of als het toeristische samenwerkingsverband de bepalingen van het tot stand te brengen decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan schendt), het beroep tegen de beslissing tot intrekking en de rechtsgevolgen van die intrekking (artikelen 8 tot 10).

Het ontwerp bevat een overgangsbepaling waarbij aan bestaande samenwerkingsverbanden van gemeenten en provincies die niet in overeenstemming zijn met het gemeentedecreet, het provinciedecreet of het decreet van 6 juli 2001, de mogelijkheid wordt geboden zich in overeenstemming te stellen met het tot stand te brengen decreet en een erkenning te verkrijgen. In afwachting van een definitieve beslissing over een erkenningsaanvraag zijn deze samenwerkingsverbanden "rechtsgeldig". Wanneer de aanvraag om erkenning niet tijdig wordt ingediend of de erkenning niet wordt verkregen, moeten de gemeenten en de provincies hun deelname aan het samenwerkingsverband beëindigen (artikel 11).

De Vlaamse Regering wordt ten slotte gemachtigd om de datum van inwerkingtreding van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, te bepalen (artikel 12).

BEVOEGDHEID

3. Luidens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid. In de memorie van toelichting wordt daaromtrent de volgende toelichting gegeven:

"Overeenkomstig artikel 127, § 1, 1° G.W. juncto art. 4, 10° van de Bijzondere Wet tot hervorming der Instellingen van 8 augustus 1980 en art. 162, laatste lid G.W. regelt dit decreet een wijze waarop verscheidene provincies of verscheidene gemeenten zich met elkaar kunnen verstaan of zich kunnen verenigen op toeristisch vlak.

Slechts voor zover voorliggend decreet een potentiële decretale afwijking inhoudt op het DIS, gemeente- of provinciedecreet (zie de artikelen 6, 10, § 6 en 11), regelt dit decreet een gewestaangelegenheid. Voor het overige regelt dit decreet enkel een gemeenschapsaangelegenheid, met name het toerisme. Het is dan ook van toepassing in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waar voornoemde drie decreten niet van toepassing zijn."

.../...

CE

44.611/3

3.1. De gemeenschapsaangelegenheid die in het geding is, is de bevoegdheid inzake de vrijetijdsbesteding en het toerisme, die bij artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ter uitvoering van artikel 127, § 1, 1°, van de Grondwet als een culturele aangelegenheid aan de gemeenschappen is toevertrouwd. De betrokken gewestaangelegenheden zijn deze bedoeld in artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 inzake de samenstelling, de organisatie, de bevoegdheid en de werking van de provinciale en gemeentelijke instellingen, en deze die bij artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ter uitvoering van de artikelen 39 en 162, vierde lid, van de Grondwet, aan de gewesten wordt toegekend inzake de verenigingen van provincies en gemeenten tot nut van het algemeen.

Een decreet van de Vlaamse Gemeenschap inzake de genoemde gemeenschapsaangelegenheid heeft, krachtens artikel 127, § 2, van de Grondwet kracht van wet in het Nederlandse taalgebied, alsmede ten aanzien van de instellingen, gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die, wegens hun activiteiten, moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Een decreet van de Vlaamse Gemeenschap kan te Brussel-Hoofdstad weliswaar niet van toepassing zijn op de gemeenten, nu gemeenten geen instellingen zijn die zich uitsluitend richten op één gemeenschap, maar dit neemt niet weg dat, mocht het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, effectief een gemeenschapsaangelegenheid regelen, de Vlaamse Gemeenschapscommissie of instellingen die moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, als partner zouden kunnen optreden in een bij het ontwerp bedoeld samenwerkingsverband.

Een decreet van het Vlaamse Gewest geldt daarentegen slechts op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, en kan derhalve in geen enkele hypothese enig gevolg hebben te Brussel-Hoofdstad.

Een juiste bevoegdheidsrechtelijke kwalificatie is derhalve niet enkel van belang met betrekking tot de te volgen parlementaire procedure, maar eveneens met betrekking tot de territoriale gelding van de ontworpen regeling.

3.2. Naar luid van artikel 41 van de Grondwet worden de uitsluitend gemeentelijke of provinciale belangen door de gemeenteraden of de provincieraden

.../...

CE

44.611/3

geregeld volgens de beginselen bij de Grondwet vastgesteld. Die beginselen zijn nader omschreven in artikel 162 van de Grondwet; het tweede lid, 2°, van dat artikel herhaalt dat de provincieraden en de gemeenteraden bevoegd zijn "voor alles wat van provinciaal en van gemeentelijk belang is".

Artikel 162, vierde lid, van de Grondwet bepaalt:

"Ter uitvoering van een wet, aangenomen met de in artikel 4, laatste lid, bepaalde meerderheid, regelt het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel de voorwaarden waaronder en de wijze waarop verscheidene provincies of verscheidene gemeenten zich met elkaar kunnen verstaan of zich kunnen verenigen. (...)".

Artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt:

"De aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet [thans artikel 39] zijn:

(...)

VIII. Wat de ondergeschikte besturen betreft:

(...)

8° de verenigingen van provincies en gemeenten tot nut van het algemeen, met uitzondering van het door de wet georganiseerde specifiek toezicht inzake brandbestrijding;"

Uit voornoemde grondwets- en bijzondere wetsbepalingen volgt dat uitsluitend de gewestelijke wetgever bevoegd is om de voorwaarden en de wijze van samenwerking tussen de provincies of de gemeenten onderling te regelen, voor zover die samenwerking betrekking heeft op de gezamenlijke behartiging van aangelegenheden van provinciaal of gemeentelijk belang. Hetzelfde geldt, maar dan op grond van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, voor de samenwerking van een gemeente of een provincie met een andere natuurlijke of rechtspersoon. Hieraan wordt

.../...

CE

44.611/3

geen afbreuk gedaan door het gegeven dat de samenwerking specifiek betrekking heeft op een welbepaalde aangelegenheid ⁽²⁾.

Anders is het evenwel wanneer de bedoelde samenwerking te situeren valt in het raam van de uitvoering van taken die door de hogere overheid worden opgedragen aan de gemeenten of de provincies of, ruimer, niet de behartiging van de lokale belangen betreft, maar daarentegen te koppelen is aan het beleid van de federale overheid, een gemeenschap of een gewest (in een andere aangelegenheid dan deze van de ondergeschikte besturen; in dat geval is de bevoegde wetgever evenwel dezelfde, zij het dat hij optreedt op grond van een andere bevoegdheidstoeewijzing). In dat geval is de overheid die bevoegd is voor de aangelegenheid waarop de samenwerking betrekking heeft, ook bevoegd om die samenwerking te regelen. Zo oordeelde het Grondwettelijk Hof dat de federale overheid op grond van zijn bevoegdheid inzake de werkloosheidsreglementering bevoegd is om de samenwerking tussen de gemeenten op het vlak van de oprichting van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap te regelen ⁽³⁾. In dezelfde lijn oordeelde het Hof dat de federale wetgever op grond van zijn bevoegdheid inzake de civiele bescherming de bevoegde minister kan machtigen om hulpverleningszones te creëren waarin de door verschillende openbare brandweerdiensten beschermde grondgebieden bijeengebracht worden waarbij hij opdrachten kan toevertrouwen aan de gemeenten en de wijze kan regelen waarop die opdrachten moeten worden vervuld ⁽⁴⁾, met name door het regelen van de samenwerking tussen de betrokken gemeentelijke diensten.

3.3. De vraag rijst derhalve welke de juiste draagwijdte is van de bij het ontwerp geregelde samenwerkingsverbanden. De gemachtigde verklaarde in dit verband dat de bedoeling van het ontwerp niet zozeer is de gemeenten en de provincies te belasten met

⁽²⁾ Advies 26.496/2/V van 28 juli 1997 over een ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van het Waalse Gewest van 25 juni 1998 "houdende goedkeuring van het Akkoord tussen het Land Noordrijn-Westfalen, het Land Rijnland-Palts, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap van België inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen de territoriale samenwerkingsverbanden en andere openbare instanties, ondertekend te Mainz op 8 maart 1996", *Parl. St.*, W. Parl., 1997-1998, nr. 375/1, p. 6, voetnoot 2).

⁽³⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 58/95, 12 juli 1995, B.10.1.

⁽⁴⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 197/2004, 8 december 2004, B. 4.

.../...

CE

44.611/3

Vlaamse beleidstaken, maar wel de gemeenten en provincies toe te laten hun toeristische beleid te coördineren en te versterken via de nodige toeristische samenwerkingsverbanden.

Uit deze verklaring en ook uit het ontwerp zelf kan worden afgeleid dat de regeling inzake de toeristische samenwerkingsverbanden niet te situeren valt binnen een meer omvattende regeling inzake het toeristische beleid van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij in dat raam aan de gemeenten en de provincies taken worden opgelegd of waarbij ze rechtstreeks worden betrokken bij dat beleid. In het ontwerp wordt daarentegen een instrumentarium gecreëerd dat de gemeenten en de provincies kunnen hanteren bij het voeren van hun eigen toeristische beleid. Er worden, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks, verplichtingen opgelegd of opdrachten toegekend aan de gemeenten en de provincies.

Aldus beschouwd heeft het ontwerp betrekking op een aangelegenheid als bedoeld in artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1° (voor de samenwerkingsverbanden waarbij niet meer dan één gemeente of provincie is betrokken) en 8° (voor de samenwerkingsverbanden waarbij dat wel het geval is), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en betreft het dus een gewestaangelegenheid.

4. Wat betreft het toepassingsgebied van de ontworpen regeling wordt in de memorie van toelichting het volgende vooropgesteld:

"Onder de oprichters of deelnemers aan een toeristisch samenwerkingsverband kunnen zich ook buitenlandse gemeenten en provincies bevinden, doch gezien deze niet onder de bevoegdheid van Toerisme Vlaanderen of de Vlaamse overheid vallen, dienen deze in de zin van dit decreet als «rechtspersoon» en niet als «gemeente» of «provincie» beschouwd te worden. Provincies en gemeenten uit het Waalse Gewest en gemeenten uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kunnen eveneens deelnemen aan een toeristisch samenwerkingsverband, doch gezien deze overheden niet onder de gewestbevoegdheid van de Vlaamse overheid vallen, dienen ook deze overheden in de zin van dit decreet als «rechtspersoon» en niet als «gemeente» of «provincie» beschouwd te worden."

In zoverre de ontworpen regeling ruimte laat voor een betrokkenheid van een provincie of een gemeente die behoort tot een ander gewest, moet worden gewezen op artikel 92*bis*, § 2, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, luidens welke

.../...

CE

44.611/3

bepaling de gewesten een samenwerkingsakkoord sluiten voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de verenigingen van gemeenten en provincies tot nut van het algemeen die de grenzen van een gewest overschrijden. Het is pas wanneer zulk een samenwerkingsakkoord bestaat dat provincies of gemeenten uit een ander gewest bij de in het ontwerp bedoelde samenwerkingsverbanden kunnen worden betrokken, en wel onder de voorwaarden die zijn opgenomen in dit samenwerkingsakkoord.

5. Artikel 2, derde lid, van het ontwerp bepaalt onder meer dat de oprichting van een toeristisch samenwerkingsverband of de deelname eraan door een gemeente of een provincie gepaard mag gaan met de terbeschikkingstelling van personeel van de gemeente of provincie aan het samenwerkingsverband.

De aangelegenheid van de terbeschikkingstelling van personeel maakt, in zoverre ze van toepassing is op de terbeschikkingstelling van contractueel personeel aan gebruikers, deel uit van de aangelegenheid van het arbeidsrecht, die op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de bevoegdheid van de federale overheid is blijven behoren ⁽⁵⁾.

In zoverre artikel 2, derde lid, van het ontwerp de mogelijkheid tot terbeschikkingstelling van contractueel personeel invoert, wijkt het af van het terzake bestaande principiële verbod in artikel 31 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers en van artikel 144*bis* van de Nieuwe Gemeentewet, dat slechts toestaat contractueel personeel ter beschikking te stellen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, een sociale huisvestingsmaatschappij of een vereniging zonder winstoogmerk. De decreetgever zou artikel 2, derde lid, van het ontwerp slechts kunnen aannemen als hij zich daarvoor kan beroepen op de impliciete bevoegdheid bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Zie advies 32.867/VR van 14 februari 2002 over een ontwerp dat heeft geleid tot de wet van 12 juni 2002 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, wat de terbeschikkingstelling van het personeel betreft, *Parl. St.*, Senaat, 2001-2002, nr. 2-875/4, p. 2.

⁽⁶⁾ Zie o.m. in die zin advies 38.530/VR/3 van 12 juli 2005 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het provinciedecreet van 19 december 2005, *Parl. St.*, VI. Parl., 2005-2006, nr. 473/1, p. 275.

CE

44.611/3

Daartoe is vereist dat de aanwending van de impliciete bevoegdheid "noodzakelijk" is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden van de gemeenschap of het gewest. Bovendien moet blijken dat de betrokken aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent, en dat de weerslag van de afwijkende gemeenschaps- of gewestregeling op de bevoegdheid van de federale overheid slechts marginaal is ⁽⁷⁾.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om aan te tonen dat aan de genoemde voorwaarden is voldaan. In de memorie van toelichting wordt, in bevestigend geval, best dienaangaande nadere toelichting verschaft.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Luidens artikel 3, § 1, van het ontwerp moet het toeristische samenwerkingsverband de vorm aannemen van een rechtspersoon. Artikel 4, eerste lid, 1° en 2°, ervan bepaalt dat de rechtspersoon moet beschikken over een raad van bestuur (waarin de deelnemende gemeenten en provincies beschikken over de meerderheid van stemmen en leden en die minstens belast is met de algemene leiding en de voortgangscntrole van de werking en de activiteiten) en over een algemene vergadering (waarin de deelnemende gemeenten en provincies over de meerderheid van stemmen en leden beschikken en die minstens bevoegd is voor de wijziging van de statuten, de benoeming en de afzetting van de bestuurders, de kwijting aan de bestuurders, de goedkeuring van de begroting en van de rekening, de ontbinding van de vereniging, en de uitsluiting en toelating van een lid). Uit artikel 6 blijkt dat het samenwerkingsverband (onder meer) de vorm kan aannemen van een vereniging of een stichting in de zin van de wet van 27 juni 1921, of de vorm van een vennootschap in de zin van het Wetboek van vennootschappen, dit "in afwijking van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van [9] december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking". Ook verklaarde de gemachtigde dat indien de gemeentelijke of provinciale samenwerking een vorm aanneemt die geregeld is in het gemeentedecreet, het provinciedecreet of in het decreet van 6 juli 2001, deze samenwerkingsvorm (op voorwaarde dat het om een rechtspersoon gaat, zie artikel 3, § 1) ook kan erkend worden als toeristisch samenwerkingsverband.

⁽⁷⁾ Zie o.m. Grondwettelijk Hof, nr. 87/2006, 24 mei 2006, B.7.

CE

44.611/3

De rechtszekerheid vereist dat duidelijkheid bestaat over de vormen die de te erkennen rechtspersoon kan aannemen, door middel van een uitdrukkelijke bepaling terzake. Indien het samenwerkingsverband ook de vorm kan aannemen van een *sui generis* rechtspersoon, dienen de essentiële kenmerken van die rechtspersoon in het decreet zelf te worden bepaald.

Voorts kan artikel 6 worden weggelaten: het is niet nodig uitdrukkelijk te bepalen dat een samenwerkingsverband kan worden opgericht in afwijking van het gemeentedecreet, het provinciedecreet of het decreet van 6 juli 2001 nu in een bijzondere decretale regeling wordt voorzien. Indien men zulks duidelijkheidshalve toch wil bepalen, gebeurt dit best in artikel 2 van het ontwerp. Wel moet dan duidelijk blijken dat ook een beroep kan worden gedaan op bestaande samenwerkingsverbanden bedoeld in het decreet van 6 juli 2001, het gemeentedecreet of het provinciedecreet.

Tenslotte is ook artikel 7, tweede lid, van het ontwerp overbodig behoudens in zoverre erin wordt bepaald dat de goedkeuring door Toerisme Vlaanderen de erkenning als toeristisch samenwerkingsverband inhoudt.

7. Er kan worden overwogen in het ontwerp een bepaling op te nemen die analoog is met artikel 12, § 1, van het voornoemde decreet van 6 juli 2001.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 1

8. Gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de bevoegdheidsrechtelijke kwalificatie van het ontwerp (zie opmerking 3), dient in artikel 1 ervan te worden bepaald dat het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, een gewestaangelegenheid regelt.

Artikel 3

9. Volgens de gemachtigde is de in artikel 3, § 3, van het ontwerp vervatte opsomming van de taken van de toeristische samenwerkingsverbanden exhaustief. In dat

.../...

CE

44.611/3

geval dienen de woorden "In het bijzonder" in de inleidende zin van die bepaling te worden geschrapt (en dient de redactie van die zin daaraan te worden aangepast).

10. In artikel 3, § 4, van het ontwerp schrijve men "De Vlaamse Regering kan ... concretiseren of preciseren" in plaats van "Bij besluit van de Vlaamse Regering kan ... worden geconcretiseerd of gepreciseerd".

Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van de artikelen 5, tweede lid, 7, derde lid, en 10, § 5, van het ontwerp.

Artikel 4

11. In artikel 4, eerste lid, 2°, e), van het ontwerp vervange men het woord "vereniging" door het woord "rechtspersoon".

12. Volgens de gemachtigde is de delegatie in het laatste lid van artikel 4 van het ontwerp enkel bedoeld om de erkenningsvoorwaarden vermeld in het eerste en het tweede lid ervan nader te bepalen, en niet om andere erkenningsvoorwaarden vast te stellen. Zulks zou duidelijker tot uiting dienen te komen.

Artikel 10

13. Gelet op hetgeen *sub* 6 werd opgemerkt, kan artikel 10, § 6, van het ontwerp worden beperkt tot de bepaling dat bij verlies van de erkenning door een samenwerkingsverband dat afwijkt van het gemeentedecreet, het provinciedecreet of het decreet van 6 juli 2001, de gemeente of de provincie de deelname daaraan onmiddellijk moet beëindigen.

CE

44.611/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaan-gelegenheid.

Artikel 2

Met het oog op de ontwikkeling, promotie en kwaliteitszorg van het toeristische aanbod kunnen gemeenten en provincies, onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, een toeristisch samenwerkingsverband tot stand brengen of ertoe toetreden, al dan niet belast met welbepaalde beleidsuitvoerende taken op het vlak van toerisme.

Voor de toepassing van dit decreet worden de gemeentelijke en provinciale extern verzelfstandigde agentschappen waaraan de uitvoering van een deel of het geheel van het gemeentelijke, respectievelijk provinciale toeristische beleid is toegekend, gelijkgesteld met de gemeenten, respectievelijk provincies als het gaat om de deelneming in een toeristisch samenwerkingsverband, met dien verstande dat enerzijds de gemeente of provincie en anderzijds hun extern ver-

zelfstandigd agentschap niet samen deel kunnen uitmaken van een toeristisch samenwerkingsverband.

Bij gemeenteraads- of provincieraadsbesluit kan de gemeente of de provincie aan haar toeristisch samenwerkingsverband infrastructuur of, mits de ter zake geldende rechtspositieregeling nageleefd wordt, personeel ter beschikking stellen of overdragen.

Artikel 3

§1. Een toeristisch samenwerkingsverband is een door Toerisme Vlaanderen overeenkomstig dit decreet erkende rechtspersoon, waarvan de missie bestaat in het bijdragen tot de ontwikkeling, promotie en kwaliteitsbewaking van het toeristische aanbod binnen zijn werkingsgebied. De taken van het samenwerkingsverband weerspiegelen die missie.

§2. De erkenning als toeristisch samenwerkingsverband kan worden verleend aan volgende rechtspersonen:

- vereniging zonder winstoogmerk in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, indien opgericht met machtiging zoals bepaald in artikel 6;
- naamloze of coöperatieve vennootschap in de zin van het Wetboek van Vennootschappen, indien opgericht met machtiging zoals bepaald in artikel 6;
- dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging opgericht op basis van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking;
- gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of in de vorm van een naamloze of coöperatieve vennootschap, opgericht op basis van het Gemeentedecreet;
- provinciaal extern verzelfstandigd agentschap in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of in de vorm van een naamloze of coöperatieve vennootschap, opgericht op basis van het Provinciedecreet.

§3. Met behoud van de toepassing van andere wettelijke en decretale bepalingen, en onverminderd de mogelijkheid tot samenwerking, mogen de toeristische samenwerkingsverbanden hun bevoegdheden geheel noch gedeeltelijk overdragen aan andere rechtspersonen.

§4. Een toeristisch samenwerkingsverband neemt voor zijn werkingsgebied een of meer van de volgende taken op zich:

- 1° het initiëren, stimuleren, coördineren of implementeren van de toeristische beleidsplanning;
- 2° het initiëren, stimuleren, coördineren of implementeren van initiatieven op het vlak van toeristische aanbodsontwikkeling, promotie of kwaliteitszorg;
- 3° het ondersteunen of begeleiden van de leden bij initiatieven op het vlak van toerisme;
- 4° het vormen van een aanspreekpunt voor de private en publieke toeristische sector.

§5. De Vlaamse Regering kan de lijst met de taken, als vermeld in §4, concretiseren of preciseren.

§6. Een toeristisch samenwerkingsverband wordt door Toerisme Vlaanderen erkend in één van de volgende categorieën:

- 1° Gemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van één gemeente en waarin de gemeente en een of meer rechts- of natuurlijke personen, in kwestie, met uitzondering van andere gemeenten, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;
- 2° Intergemeentelijk Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van twee of meer gemeenten en waarin de gemeenten, in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van provincies, andere gemeenten, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;
- 3° Regionaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband

waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van een deel van een provincie of van een deel of het geheel van twee of meer provincies en waarin de gemeente(n) en provincie(s), in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van andere gemeenten of provincies, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;

- 4° Interprovinciaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het grondgebied van twee of meer provincies en waarin de provincies, in kwestie, eventueel aangevuld met een of meer rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van gemeenten, andere provincies, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen;
- 5° Provinciaal Toeristisch Samenwerkingsverband, zijnde een toeristisch samenwerkingsverband waarvan het werkingsgebied bestaat in het gehele grondgebied van één provincie waarin de provincie in kwestie en een of meer gemeenten uit de provincie of andere rechts- of natuurlijke personen, met uitzondering van andere provincies of gemeenten, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest deelnemen.

Artikel 4

Om de erkenning te verkrijgen en te behouden, moet de rechtspersoon, vermeld in artikel 3, beschikken over:

- 1° een raad van bestuur waarin de deelnemende gemeenten en provincies beschikken over de meerderheid van stemmen en leden en die minstens belast is met de algemene leiding en voortgangsccontrole van de werking en de activiteiten;
- 2° een algemene vergadering waarin de deelnemende gemeenten en provincies over de meerderheid van stemmen en leden beschikken en die minstens bevoegd is voor:
 - a) de wijziging van de statuten;
 - b) de benoeming en afzetting van de bestuurders;

- c) de kwijting aan de bestuurders;
- d) de goedkeuring van de begroting en van de rekening;
- e) de ontbinding van de rechtspersoon;
- f) de uitsluiting en toelating van een lid;

3° de nodige werkingsmiddelen en administratieve en logistieke organisatie voor de vervulling van de missie en taken, vermeld in artikel 3.

Met het oog op het behoud van de erkenning, maakt de raad van bestuur jaarlijks de volgende documenten op:

- 1° een evaluatieverslag, waarin wordt aangegeven in welke mate het toeristisch samenwerkingsverband het voorbije jaar zijn functie heeft vervuld en in welke mate het beantwoordt aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° een werkprogramma met de begroting van het volgende boekjaar.

De Vlaamse Regering kan in het algemeen en per categorie de nadere erkenningsvoorwaarden vastleggen.

HOOFDSTUK II

Oprichting van een toeristisch samenwerkingsverband

Artikel 5

Om erkend te worden als toeristisch samenwerkingsverband, moeten de gemeenten of provincies die een toeristisch samenwerkingsverband willen oprichten of die willen toetreden tot een bestaand samenwerkingsverband dat erkenning als toeristisch samenwerkingsverband beoogt, de (ontwerp)statuten, een motiveringsnota en een financieel plan met een omschrijving van de financiële structuur en de in te zetten middelen, met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, ter goedkeuring bezorgen aan Toerisme Vlaanderen.

De Vlaamse Regering kan de vereiste inhoud van de vermelde documenten concretiseren of preciseren overeenkomstig de vereisten, vermeld in artikelen 3 en 4.

Artikel 6

Mits de goedkeuring, vermeld in artikel 7, van Toerisme Vlaanderen, vooraf is verkregen, zijn de gemeenten en provincies ertoe gemachtigd om een toeristisch samenwerkingsverband op te richten of toe te treden tot een toeristisch samenwerkingsverband dat de vorm heeft van een vereniging zonder winstoogmerk in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, of dat de vorm heeft van een naamloze of coöperatieve vennootschap in de zin van het Wetboek van Vennootschappen.

Artikel 7

De documenten, vermeld in artikel 5, worden door Toerisme Vlaanderen al dan niet goedgekeurd binnen een termijn van dertig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat Toerisme Vlaanderen een beslissing heeft genomen en bezorgd aan alle gemeenten en provincies in kwestie, wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De goedkeuring houdt de erkenning in als toeristisch samenwerkingsverband.

Tegen de beslissing tot niet-erkenning kunnen de aanvragers met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, beroep instellen bij de Vlaamse Regering. Het beroep is alleen ontvankelijk als het wordt ingesteld binnen dertig kalenderdagen na de kennisgeving van de weigering. De beslissing over het beroep volgt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat een beslissing werd genomen en verstuurd aan het samenwerkingsverband en aan alle gemeente- en provincieoverheden in kwestie, wordt de erkenning geacht te zijn verleend.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de aanvraag tot erkenning en voor de beroepsprocedure vastleggen.

HOOFDSTUK III

Toezicht

Artikel 8

Toerisme Vlaanderen kan met het oog op de controle van de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, alle documenten en inlichtingen opvragen of ter plaatse raadplegen. Het bepaalt de informatiedrager en de vorm waarin de gegevens worden verstrekt.

Een vertegenwoordiger van Toerisme Vlaanderen kan steeds de vergaderingen bijwonen van de organen van het toeristisch samenwerkingsverband, vermeld in artikel 4, eerste lid. Die organen zijn verplicht Toerisme Vlaanderen minstens vijf kalenderdagen op voorhand op de hoogte te brengen van de vergadering en de agenda te bezorgen.

Artikel 9

De beslissingen van de organen van het toeristisch samenwerkingsverband moeten, binnen dertig kalenderdagen nadat ze genomen zijn, worden megedeeld aan Toerisme Vlaanderen. Het agentschap heeft het recht aanvullende informatie op te vragen.

Als blijkt dat het toeristisch samenwerkingsverband zijn erkenning heeft verkregen of behouden op grond van valse verklaringen en documenten of als het toeristisch samenwerkingsverband een of meer van de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan schendt, kan de erkenning worden ingetrokken.

Artikel 10

§1. Als Toerisme Vlaanderen op basis van artikel 9, tweede lid, overweegt de erkenning in te trekken wegens een schending van een of meer bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, kent het, met respect voor de hoorplicht, aan het toeristische samenwerkingsverband een termijn van zestig kalenderdagen toe om aan alle voorwaarden te voldoen. Als wordt overwogen de erkenning in te trekken wegens het afleggen van valse verklaringen en documenten, beslist Toerisme Vlaanderen onverwijld, met respect voor de hoorplicht, de erkenning al dan niet in te trekken.

Als de termijn van zestig kalenderdagen verstreken is, moet het toeristisch samenwerkingsverband aan Toerisme Vlaanderen bewijzen dat het het nodige heeft gedaan. Bij ontstentenis van een dergelijke bewijslevering en nadat de betrokkene opnieuw gehoord werd, kan Toerisme Vlaanderen beslissen tot intrekking van de erkenning of tot toekenning van een nieuwe termijn van zestig kalenderdagen om het nodige te doen.

Als een tweede termijn werd toegekend, kan Toerisme Vlaanderen na verloop daarvan en nadat de betrokkene opnieuw gehoord is, enkel nog beslissen de erkenning al dan niet in te trekken.

§2. Het toeristisch samenwerkingsverband en alle gemeenten en provincies in kwestie worden door Toerisme Vlaanderen met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, op de hoogte gebracht van de beslissing over de (al dan niet) intrekking van de erkenning.

§3. De beslissing tot intrekking treedt pas dertig kalenderdagen na de kennisgeving in werking.

§4. Tegen de beslissing tot intrekking kan het toeristisch samenwerkingsverband met een aangetekende brief, per fax of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, beroep instellen bij de Vlaamse Regering. Het beroep is alleen ontvankelijk als het wordt ingesteld binnen dertig kalenderdagen na de kennisgeving van de intrekking. Het beroep is opschortend.

De beslissing over het beroep volgt binnen een termijn van zestig kalenderdagen na de ontvangst ervan. Als die termijn verstreken is zonder dat een beslissing werd genomen en verstuurd aan het toeristisch samenwerkingsverband, dan wordt de intrekking geacht te zijn tenietgedaan.

§5. De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de procedure tot intrekking en voor het beroep tegen de intrekking vastleggen.

§6. Als een samenwerkingsverband dat afwijkt van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking zijn erkenning verliest, moeten de aan dit samenwerkingsverband deelnemende gemeenten en provincies onmiddellijk hun deelname aan het samenwerkingsverband beëindigen.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 11

De op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet bestaande samenwerkingsverbanden van gemeenten en provincies die niet in overeenstemming zijn met het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 19 december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, en die erkend willen worden als toeristisch samenwerkingsverband, moeten zich binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet in overeenstemming brengen met de bepalingen van dit decreet en moeten de documenten, vermeld in artikel 5, voor goedkeuring voorgelegd hebben aan Toerisme Vlaanderen. Die samenwerkingsverbanden zijn rechtsgeldig tot de definitieve beslissing over hun aanvraag, die wordt behandeld overeenkomstig artikel 6, aan hen wordt bezorgd.

Als een samenwerkingsverband, als vermeld in het eerste lid, zijn aanvraag niet tijdig indient, of de erkenning na de aanvraag niet verkrijgt, moeten de aan dat samenwerkingsverband deelnemende gemeenten en provincies, bij gebrek aan een andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond om de samenwerking voort te zetten, onmiddellijk hun deelname aan het samenwerkingsverband beëindigen.

Artikel 12

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel, 19 september 2008.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

BIJLAGE
bij de memorie van toelichting:
REGULERINGSIMPACTANALYSE

Reguleringsimpactanalyse voor het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

1 Titel

Voorontwerp van decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

2 Aanleiding en doel

2.1 Aanleiding

2.1.1 Inleiding

De toeristische sector is een dynamische groeisector waarvan de structuur sinds de jaren '80 aanzienlijk is gewijzigd. Het gewijzigde optreden van het Vlaamse, het provinciale en het (inter)lokale bestuursniveau getuigen hiervan. Daar waar vroeger bijna eenzijdig werd gefocust op informatieverstrekking en promotie, gaat vandaag bijzonder veel aandacht naar infrastructurele uitbouw, beleidsadvisering, aanbodontwikkeling en alle aspecten van toeristische marketing, van marktonderzoek en productontwikkeling tot commercialisering.

De markt is voortdurend in beweging. De consument stelt hoge eisen en verwacht nieuwe producten. Bovendien wordt de druk van de concurrentie groter, niet alleen binnen het toerisme, ook vanuit het overige vrijetijdsaanbod. Die bijzonder concurrentieel omgeving vergt een geschikte organisatorische omkadering en een efficiënte samenwerking tussen de betrokken actoren in het toeristische werkveld.

De verhoogde dynamiek op vlak van toerisme doet zich voor op de verschillende beleidsniveaus. Dit vereist een efficiënte en gestructureerde manier van communicatie en overleg. Kennis over beleid en acties moet in alle geledingen van de toeristische sector snel kunnen doordringen. Dit vergt de inzet van professionals die de voorliggende ontwikkelingskansen ten volle benutten. Aangezien de toeristische ontwikkelingen in belangrijke mate mee bepaald worden door initiatieven van private actoren, mag hierbij niet uitsluitend gedacht worden aan de inzet van de verschillende bestuursniveaus, maar ook aan de onontbeerlijke betrokkenheid van de private sector.

Een marktconform toeristisch product stemt niet noodzakelijk overeen met de administratieve grenzen van een gemeente, arrondissement, provincie of zelfs landsgrens.

Een toeristisch werkingsgebied moet een zekere minimumschaal hebben om op het vlak van toeristische beeldvorming en marketing een rol te kunnen spelen. Om die reden werken de provincies en gemeenten, met ondersteuning van het Vlaamse niveau, al enige jaren

aan een nieuwe oriëntatie op basis van de principes van gebiedsgerichte werking, subsidiariteit en een integraal beleid.

Hierbij wordt uitgegaan van toeristische regio's die zowel door de klant (recreant/toerist) als de aanbieder (gemeenten/provincies) als één entiteit worden ervaren (Westhoek, Kempen, Vlaamse Ardennen, Leiestreek,...). Deze regio's hebben een voldoende schaalgrootte om de marketingkosten die een regiogerichte promotie tot gevolg heeft te verantwoorden. Een typerend voorbeeld is de samenwerking tussen de provincies Oost- en West-Vlaanderen en diverse gemeenten in beide provincies binnen de vzw Toerisme Leiestreek. De regiowerking is niet altijd organisatorisch ondergebracht bij een afzonderlijke en specifiek daarvoor in het leven geroepen rechtspersoon. In bepaalde gevallen, zoals bij Antwerpse Kempen bijvoorbeeld, is zij ingebed in een provinciale toeristische organisatie.

Het gevolg van deze nieuwe oriëntatie is een duidelijke afbakening van elke toeristische regio, conform de perceptie van de toerist en, twee, de ontwikkeling en promotie van deze regio vanuit toeristisch oogpunt.

Deze toeristische samenwerkingsverbanden brengen heel wat voordelen teweeg (niet exhaustief):

- professionalisering van de sector (hiertoe werden bijvoorbeeld toeristische regiomanagers door de provincies aangeworven)
- verruiming van de visie op gemeentelijk vlak tot een regionale visie
- genereren van meer overheidsmiddelen voor toerisme (elke gemeente draagt bij en de provincie honoreert dit door een bijdrage gelijk aan de som van de gemeentelijke bijdragen)
- samenwerking binnen een ruim regionaal kader met de private sector en aanverwante instellingen (regionale landschappen, landbouw, milieu, cultuur,...)

2.1.2 Probleemstelling

Sinds de inwerkingtreding van het decreet van 6 juli 2001 op de intergemeentelijke samenwerking (hierna: DIS) wordt het bestaan van de toeristische samenwerkingsverbanden, met vaak een sturende en coördinerende rol vanuit de provincies en een duidelijke participatie vanuit de private sector (zowel de VVV-sector als de toeristische bedrijfswereld) bedreigd.

Uit de parlementaire handelingen blijkt dat het DIS vooral het bestrijden van misbruiken in de intercommunales in de energiesector op het oog had. Politiek gezien domineerde de discussie over de energiesector de debatten. In het voorontwerp was er zelfs sprake van volledige uitsluiting van de provincies en de private sector.

Op vraag van de Vereniging van Vlaamse Provincies werd het ontwerp uiteindelijk aangepast zodat toch een beperkte deelname van de provincie mogelijk zou worden. De VVP stelde een formele beperking van 20 tot 25% voor, dit echter met de uitdrukkelijke vraag dat men een onderscheid zou maken tussen het intergemeentelijke en het bovenlokale niveau.

Deze laatste, fundamentele vereiste werd in de loop van de debatten echter veronachtzaamd, met als resultaat dat het decreet alle samenwerkingsverbanden waarin meerdere steden en/of gemeenten participeren als intergemeentelijke samenwerkingsverbanden beschouwt, met alle gevolgen vandien.

Zoals de Vlaamse Raad voor het Toerisme in haar spoedadvies met betrekking tot de impact van het DIS op de toeristische structuur in Vlaanderen (VRTADV-02.06) immers vaststelde, verhinderen de in vermeld decreet opgenomen bepalingen waaraan intergemeentelijke samenwerkingsverbanden dienen te voldoen de bestaande en toekomstige toeristische gebiedswerking. Inzonderheid geldt dit voor de decreetbepalingen met betrekking tot het financiële luik, het bestuurlijke luik en de participatie van de private sector.

Het advies van de Vlaamse Raad voor het Toerisme van 24 juni 2002 verwijst concreet naar de volgende problematische artikels van het DIS:

- artikel 10: uitsluiting deelname van de private sector voor wat betreft de samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid;
- artikel 22, 3de lid: beperking van de provinciale inbreng tot maximum 20% voor wat betreft de projectvereniging;
- artikel 63, 2de lid: beperking van de provinciale inbreng tot maximum 20% voor wat betreft de dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging;
- artikel 79, §1: verplichting voor alle nieuwe samenwerkingsverbanden in het Vlaamse Gewest die tussen gemeenten gevormd worden en die niet onderworpen zijn aan een specifieke wettelijke of decretale bepalingen om zich 10 dagen na de publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad te schikken naar de bepalingen van het decreet;
- artikel 79, §3: verplichting voor alle verenigingen van gemeenten en verenigingen waarin gemeenten participeren en die voor 10 november 2001 opgericht zijn en die geen andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond hebben om zich uiterlijk tegen 31 december 2002 te schikken naar de bepalingen van het decreet.

De bepalingen van het DIS en de toepassing ervan op de toeristische sector (met name de vaststelling dat het DIS alle samenwerkingsverbanden waarin meerdere steden en/of gemeenten participeren beschouwt als intergemeentelijke samenwerkingsverbanden) doorkruisen hiermee het toeristisch beleid, op Vlaams niveau, op provinciaal en op lokaal niveau. Dit toeristische beleid is vandaag, mede als gevolg van de taakafbakening tussen Vlaamse overheid en provincies in het kerntakendebat, precies vaak gebaseerd op de centrale rol van de regionale toeristische samenwerkingsverbanden. Deze samenwerkingsverbanden worden financieel en praktisch ondersteund vanuit de provincies en vaak ook met een participatie vanuit de private sector (zowel de VVV-sector als de toeristische bedrijfswereld) en spelen, mede onder begeleiding van Toerisme Vlaanderen, een vaak cruciale rol in de ontwikkeling van een toeristische regio en bijgevolg ook van het Vlaams toeristisch product.

Gezien de in artikel 79, §3 voorziene overgangsperiode al geruime tijd verstreken is, moest elk samenwerkingsverband waarin twee of meer gemeenten participeren ondertussen ofwel een organisatievorm hebben aangenomen zoals bepaald in het DIS, ofwel een geëigende uitdrukkelijke rechtsgrond hebben om hiervan af te wijken.

Dit eerste is echter niet gebeurd, gezien de huidige toeristische samenwerkingsverbanden activiteiten uitoefenen die niet in te passen zijn in de rechtsvormen die het decreet op de intergemeentelijke samenwerking voorziet.

1. *Samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid (interlokale vereniging)*

Hoewel het decreet op de intergemeentelijke samenwerking voor deze samenwerkingsvorm ruime participatie (zowel bestuurlijk als financieel) van zowel de private sector als van andere overheden toelaat, is deze niet geschikt voor de ontwikkeling van een professionele, gebiedsgerichte toeristische werking.

Door haar vorm (geen rechtspersoonlijkheid) worden immers problemen zoals tewerkstelling (een professionele werking vereist de inzet van degelijk opgeleid personeel in een voor hen aanvaardbaar beroepskader), hoofdelijke aansprakelijkheid van de bestuurders, enz... door de gemeente- en provinciebesturen als een onoverkomelijke belemmering ervaren.

Daarenboven dient gesteld dat toeristische samenwerkingsverbanden niet alleen tot taak hebben hun regio te promoten, maar dat in de loop der jaren daar eveneens de veel omvattender opdracht inzake toeristische productontwikkeling is aan toegevoegd. Voor de uitvoering van projecten inzake toeristische productontwikkeling is een rechtspersoonlijkheid dan ook hetzij gewenst, hetzij vereist (door bv. subsidiërende overheden zoals de Vlaamse overheid en de Europese Unie).

2. *Samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid (project-, opdrachthoudende en dienstverlenende vereniging)*

De in het decreet opgenomen vormen van samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid zijn dan weer ingevolge de bepalingen op vlak van financiële inbreng en bestuursparticipatie vanuit hetzij de private sector, hetzij andere overheden, voor de toeristische sector onmogelijk. De ontwikkeling en promotie van het toerisme en de recreatie zijn immers enkel en alleen mogelijk in een nauw structureel samenwerkingsverband tussen verschillende overheden (lokaal, provinciaal, Vlaams) én de private sector, wat de project-, noch de opdrachthoudende, noch de dienstverlenende vereniging toelaten.

Specifiek op het financiële vlak is de beperking die aan de participatie van het provinciale niveau wordt opgelegd nefast voor de leefbaarheid van de regionale structuur. Om voldoende impuls te kunnen geven aan de toeristische regionale samenwerkingsverbanden is een grotere inbreng vanuit de provincies noodzakelijk. Zonder deze impuls bereikt de financiële draagkracht van de regionale structuur immers niet het vereiste minimum om de regio te kunnen ontwikkelen en promoten. Daarenboven verhindert het de inzet van professioneel geschoold personeel om een degelijke en verantwoorde werking uit te bouwen.

Op het beheersvlak verhinderen de beperkingen de inbreng van knowhow en professionele sturing.

Bij gebrek aan een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond die structurele interbestuurlijke en publiek - private samenwerking op toeristisch vlak toelaat, kunnen de huidige toeristische samenwerkingsverbanden dan ook niet blijven voortbestaan.

Het feit dat bij gebrek aan sancties voor samenwerkingsverbanden die niet conform het DIS zijn samengesteld en geen eigen rechtsgrond hebben, tegen deze samenwerkingsverbanden niet rechtstreeks opgetreden kan worden door de toezichthoudende overheid, belet immers niet dat ze zich in een schemerzone bevinden, waarbij ze bij een klacht, van gelijk welke aard, door eventueel benadeelden aan het kortste eind zullen trekken.

Hierdoor dreigt de gebiedsgerichte ontwikkeling en promotie van het toerisme en de recreatie in Vlaanderen te moeten worden stopgezet.

In haar spoedadvies van 24 juni 2002 vroeg de Vlaamse Raad voor het Toerisme de toenmalige minister van toerisme om het initiatief te nemen voor een decreet op de toeristische samenwerkingsverbanden (zowel tussen overheden – intergemeentelijk en interbestuurlijk - als tussen de publieke en private sector), opdat het Vlaams, provinciaal en gemeentelijk toerismebeleid op een structurele samenwerkingswijze zou kunnen worden verder gezet.

Dit op te stellen decreet diende volgens de Raad rekening te houden met het volgende:

- a) de bestaande juridische vormen en bestuursstructuren van toeristische samenwerkingsverbanden (zijnde VVV's, paraprovinciale vzw's en autonome overheidsbedrijven);
- b) de mogelijkheid om toeristische samenwerkingsverbanden te verwezenlijken op intergemeentelijk niveau, op interbestuurlijk niveau met participatie van de private sector;
- c) de wenselijkheid van een erkenning van de toeristische samenwerkingsverbanden door de Vlaamse overheid, in casu door Toerisme Vlaanderen, om te vermijden dat samenwerkingsverbanden zouden ontstaan die niet kaderen in de toeristisch-recreatieve strategische planning;
- d) de problemen die de financiële beperkingen van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking creëren voor de huidige samenwerkingsverbanden tussen gemeenten en provincies.

Uiteindelijk ging de toenmalige minister van toerisme (27 maart 2003) akkoord om "op korte termijn" te werken "aan een afzonderlijke decretale regeling voor de toeristische sector". Dit na kennisname van het standpunt van de toenmalige minister van binnenlands bestuur die in een brief van 17 februari 2003 een dubbel spoor trok: "Ik kan akkoord gaan met een soepel optreden in het kader van het toezicht. Indien gewenst kan dan zo spoedig mogelijk een initiatief voor een aparte decretale regeling voor de toeristische sector overwogen worden".

Het gedoogbeleid waarnaar verwezen wordt, bestaat erin dat het DIS geen sanctie voorziet voor samenwerkingsverbanden die niet conform het DIS zijn en toch geen andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond hebben. Zoals al vermeld, gaat dit echter gepaard met heel wat rechtsonzekerheid, zodat een decretale regeling niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk is.

Ondertussen traden ook het gemeente- en provinciedecreet in werking, die eveneens belangrijke beperkingen inhouden wat betreft de participatie van gemeenten en provincies

in rechtspersonen. Meer bepaald artikel 195 van het gemeentedecreet en artikel 188 van het provinciedecreet beletten samenwerkingsverbanden waaraan taken van gemeentelijk of provinciaal belang worden toevertrouwd. Gezien hieronder ook beleidsuitvoerende taken kunnen worden begrepen, kunnen dergelijke participaties dan ook slechts een beperkt belang hebben voor de toeristische sector.

Bovendien kunnen de gemeenten en provincies geen personeel of infrastructuur ter beschikking stellen aan dergelijke rechtspersonen, wat hun werkingskosten verhoogt.

2.2 Doelstelling

De doelstelling van de voorliggende regelgeving bestaat uit de volgende componenten:

- a) het creëren van een decretale rechtsgrond voor kwalitatieve toeristische samenwerkingsverbanden met een bovenlokale doelstelling;
- b) een vlotte samenwerking tussen gemeenten, provincies en de private sector in toeristische samenwerkingsverbanden mogelijk maken, zonder de algemene bestuurlijke en democratische kwaliteit van het DIS uit het oog te verliezen;
- c) het ondersteunen van kwalitatieve toeristische samenwerkingsverbanden.

Het creëren van een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond voor TSV met een bovenlokale doelstelling zal de nodige rechtszekerheid verschaffen aan bestaande en op te richten TSV.

Zoals blijkt uit bovenstaande doelstellingen is het ontwerp echter niet opgevat als louter een uitzonderingsdecreet voor bovenlokale toeristische samenwerking, maar, rekening houdend met het advies van de Vlaamse Raad voor Toerisme van 24 juni 2002, een decreet dat tot nut strekt voor gans het toeristische veld.

Deze doelstellingen sluiten aan bij de beleidsopties van de minister van toerisme, omschreven in de beleidsnota Toerisme 2004 – 2009:

“Het decreet van 6 juli 2001 op de intergemeentelijke samenwerking roept nog steeds het debat op over de situering en het optreden van toeristische samenwerkingsverbanden tussen steden/gemeenten, het provinciale niveau en/of de private actoren. Diverse actoren vragen terecht om duidelijkheid inzake de rechtszekerheid. Rekening houdend met de specifieke kenmerken van de toeristische samenwerkingsverbanden, maar zeker ook met meer generieke opties van de Vlaamse overheid inzake bestuurlijke en democratische kwaliteit van de intergemeentelijke samenwerkingsformules, moet gezocht naar een voor alle actoren productief antwoord.”

En werden herhaald in de beleidsbrief 2008:

“Het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van toeristische samenwerkingsverbanden is in voorbereiding en werd ondertussen al afgetoetst met de collega bevoegd voor binnenlands bestuur. Het zal vóór einde 2007 aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd en na het advies van de Raad van State worden neergelegd bij het Vlaams parlement.

Omdat een marktconform toeristisch product niet noodzakelijk, en zelfs meestal niet, overeenstemt met de administratieve grenzen van gemeente, arrondissement, provincie of zelfs landsgrens, maar ook omdat een toeristisch werkingsgebied een zekere minimumschaal moet hebben om op het vlak van toeristische beeldvorming en marketing een rol te kunnen spelen, wordt op het vlak van toerisme door de provincies en de gemeenten (met ondersteuning van het Vlaams niveau) al enige jaren gewerkt aan een nieuwe oriëntatie op basis van de principes van gebiedsgerichte werking, subsidiariteit en een integraal beleid.

Sinds het decreet op de intergemeentelijke samenwerking de regels wijzigde omtrent samenwerkingsverbanden tussen steden/gemeenten, het provinciale niveau en/of de private actoren, is het bestaan van vele, goed functionerende toeristische samenwerkingsverbanden, met vaak een sturende en coördinerende rol vanuit de provincies en vaak ook een duidelijke participatie vanuit de private sector (zowel de VVV-sector als de toeristische bedrijfswereld), echter bedreigd.

Het nieuwe sectordecreet moet een oplossing bieden voor de felle discrepantie tussen de feitelijke organisatie van het toerismebeleid én de beperkende gevolgen voor deze organisatie tengevolge het decreet op de Intergemeentelijke Samenwerking (6 juli 2001). Het moet de provincies, steden en gemeenten én private sector de mogelijkheden geven om Vlaanderen en haar toeristische regio's op een adequate en verantwoorde wijze verder toeristisch te ontplooiën en te promoten."

3 Opties

Optie 1: Nuloptie

De decreetgever onderneemt niets. In de praktijk komt dit erop neer dat de huidige situatie, waarbij verschillende toeristische samenwerkingsverbanden opereren zonder rechtsgrond, blijft bestaan.

Optie 2: Regularisatiedecreet

De bestaande toeristische samenwerkingsverbanden worden één voor één op hun merites beoordeeld en al naargelang het geval opgenomen in een uitzonderingsdecreet, dat hun bestaan, in afwijking van het DIS, gemeente- of provinciedecreet, decretaal regulariseert.

Optie 3: Decreet betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

Er wordt een algemene erkenningmogelijkheid voor kwalitatieve toeristische samenwerkingsverbanden gecreëerd die op toeristisch vlak onder meer bovenlokale samenwerkingsverbanden en een vlotte samenwerking tussen gemeenten, provincies en de private sector toelaat, waarbij de erkenning gelijkstaat met het bestaan van een decretale rechtsgrond.

4 Effecten

4.1 Doelgroepen en betrokken partijen

- **Gemeenten**

De gemeenten willen, via het ontwikkelen en promoten hun toeristisch aanbod, toeristen aantrekken.

- **Provincies**

De provincies willen, via het ontwikkelen en promoten hun toeristisch aanbod, toeristen aantrekken.

- **Private sector**

De private sector wenst het toerisme te ondersteunen, daar het aantrekken van toeristen goed is voor de sector. Omgekeerd is de expertise en knowhow en financiële inbreng van private actoren, zoals bijvoorbeeld de horeca, noodzakelijk om een breed gedragen toeristisch beleid uit te stippelen.

- **Toerist**

De toerist verwacht een aantrekkelijk toeristisch aanbod op gemeentelijk, regionaal of provinciaal vlak.

- **Vlaamse Overheid**

Toerisme Vlaanderen staat in voor de bevordering van het toerisme naar en in Vlaanderen en voor de kwaliteitsvolle ontwikkeling van het toeristische aanbod in Vlaanderen. Bijgevolg heeft Toerisme Vlaanderen een sturende en begeleidende rol inzake toerisme in Vlaanderen. Door vorming en communicatie werkt Toerisme Vlaanderen aan de professionalisering van de toeristische sector. Een andere kerntaak van Toerisme Vlaanderen is de promotie en marketing van Vlaanderen als toeristische bestemming. Toerisme Vlaanderen heeft samenwerkingsverbanden met verschillende TSV voor o.m. promotie- en mediacampagnes, productontwikkeling, etc.

4.2 Optie 1 - Nuloptie

Gemeenten

Toeristische samenwerkingsverbanden die in strijd zijn met de bestaande regelgeving, zijn juridisch feitelijke verenigingen, waardoor elk lid volledig aansprakelijk kan worden gesteld voor de schulden. Dit kan potentieel zware financiële gevolgen hebben voor de gemeenten die lid zijn van een dergelijk samenwerkingsverband.

Gelet op de beperkingen die de bestaande regelgeving oplegt aan samenwerkingsverbanden waarin gemeenten deelnemen, zal de deelname van de provincies en de private sector miniem zijn, waardoor de gemeenten zelf meer zullen moeten investeren in hun toeristische werking.

Provincies

Toeristische samenwerkingsverbanden die in strijd zijn met de bestaande regelgeving, zijn juridisch feitelijke verenigingen, waardoor elk lid volledig aansprakelijk kan worden gesteld voor de schulden. Dit kan potentieel zware financiële gevolgen hebben voor de provincies die lid zijn van een dergelijk samenwerkingsverband.

Gelet op de beperkingen die de bestaande regelgeving oplegt aan samenwerkingsverbanden waarin provincies deelnemen, kan hun deelname slechts miniem zijn, waardoor ze minder ondersteuning kunnen geven aan het toeristische aanbod binnen de provincie.

Private sector

Toeristische samenwerkingsverbanden die in strijd zijn met de bestaande regelgeving, zijn juridisch feitelijke verenigingen, waardoor elk lid volledig aansprakelijk kan worden gesteld voor de schulden. Dit kan potentieel zware financiële gevolgen hebben voor de ondernemingen die lid zijn van een dergelijk samenwerkingsverband.

Gelet op het onzeker juridisch statuut van de toeristische samenwerkingsverbanden, zal de private sector mogelijk minder geneigd zijn om haar cruciale rol in TSV ten volle waar te maken. Hierdoor worden potentieel succesvolle nieuwe initiatieven op vlak van toeristische samenwerking mogelijk ontmoedigd.

Toerist

De burger ondervindt geen nadelen van het gevoerde gedoogbeleid, althans, niet op korte termijn. Op middellange termijn kan het gebrek aan rechtszekerheid zich mogelijk vertalen in een stopzetting of afzwakking van de gebiedsgerichte ontwikkeling en promotie van toerisme en recreatie in bepaalde toeristische regio's. Bovendien wordt de oprichting van nieuwe TSV mogelijk ontmoedigd door de beperkende bepalingen van het DIS. Op middellange termijn ondervindt de burger mogelijk de nadelen dat in bepaalde regio's gebiedsgerichte ontwikkeling en promotie wordt verhinderd door de beperkende bepalingen van het DIS.

Vlaamse Overheid

De Vlaamse Overheid kan gebiedsgerichte toeristische werking, zoals toeristische samenwerkingsverbanden, slechts in beperkte mate ondersteunen, gelet op de beperkingen die het DIS en het provincie- en gemeentedecreet met zich meebrengen.

In theorie kan de Vlaamse Overheid gemeenten en provincies die deelnemen aan niet-toegelaten toeristische samenwerkingsvormen, niet sanctioneren of controleren, waardoor de kwaliteit van een belangrijk deel van de toeristische sector aan haar toezicht ontsnapt.

In de praktijk kan de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur wel beslissingen van een gemeente- of provincieraad die betrekking hebben op 'illegale' TSV vernietigen.

Een beslissing van een gemeente- of provincieraad waarin wordt bepaald dat personeel of infrastructuur wordt overgedragen aan een TSV, bijvoorbeeld, kan vernietigd worden door de minister.

4.3 Optie 2: Regularisatiedecreet

Gemeenten

Gesteld dat alle bestaande toeristische samenwerkingsverbanden geregulariseerd worden, zal, gelet op de blijvende beperkingen die de bestaande regelgeving oplegt aan dergelijke samenwerkingsverbanden, het oprichten van nieuwe toeristische samenwerkingsverbanden moeilijk blijven.

Provincies

Gesteld dat alle bestaande toeristische samenwerkingsverbanden geregulariseerd worden, zal, gelet op de blijvende beperkingen die de bestaande regelgeving oplegt aan dergelijke samenwerkingsverbanden, het oprichten van nieuwe toeristische samenwerkingsverbanden moeilijk blijven.

Gelet op de beperkingen die de bestaande regelgeving oplegt aan samenwerkingsverbanden waarin provincies deelnemen, kan hun deelname slechts miniem zijn, waardoor ze minder ondersteuning kunnen geven aan het toeristische aanbod binnen de provincie.

Private sector

Gesteld dat alle bestaande toeristische samenwerkingsverbanden geregulariseerd worden, zal de private sector, gelet op het problematisch juridisch statuut van toeristische samenwerkingsverbanden, minder of niet geneigd zijn om haar cruciale rol in TSV waar te blijven maken. Hierdoor worden potentieel succesvolle nieuwe initiatieven op vlak van toeristische samenwerking ontmoedigd.

Toerist

De burger ondervindt geen nadelen van een regularisatie van bestaande TSV, althans, niet op korte termijn. Een regularisatiedecreet wijzigt de problematiek niet ten gronde: de oprichting van nieuwe TSV, met participatie van de private sector en de provincie, wordt mogelijk ontmoedigd door de beperkende bepalingen van het DIS. Op middellange termijn ondervindt de burger mogelijk de nadelen dat in bepaalde regio's gebiedsgerichte ontwikkeling en promotie wordt verhinderd door de beperkende bepalingen van het DIS.

Vlaamse Overheid

Een algemene regularisatie van bestaande illegale toeristische constructies, kan leiden tot een algemene indruk dat de Vlaamse Overheid illegale constructies in de sector van het toerisme tolereert, wat een negatieve impact zal hebben op het kwaliteitsimago van het Vlaams toeristisch beleid.

De Vlaamse Overheid kan gebiedsgerichte toeristische werking, zoals toeristische samenwerkingsverbanden, slechts in beperkte mate ondersteunen, gelet op de blijvende beperkingen die het DIS en het provincie- en gemeentedecreet met zich meebrengen

4.4 Optie 3: Decreet op de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

Gemeenten

Behalve voor de gemeenten wiens samenwerkingsstructuur door de erkenning als toeristisch samenwerkingsverband een broodnodige uitdrukkelijke decretale rechtsgrond krijgt, heeft de erkenning geen rechtstreekse voordelen.

Gezien de erkenning echter het bewijs inhoudt van het toeristische karakter van het samenwerkingsverband, zal het vanzelfsprekend wel een rol spelen bij de toekenning van subsidies en minstens een principiële ondersteuning en stimulans betekenen voor de gebiedsgerichte toeristische werking, die de gemeenten toelaat hun middelen voor hun toeristisch beleid te optimaliseren door een vlotte samenwerking met andere gemeenten, de provincie en private partners.

Provincies

Behalve voor de provincies wiens samenwerkingsstructuur door de erkenning als toeristisch samenwerkingsverband een broodnodige uitdrukkelijke decretale rechtsgrond krijgt, heeft de erkenning geen rechtstreekse voordelen.

Gezien de erkenning echter het bewijs inhoudt van het toeristische karakter van het samenwerkingsverband, zal het vanzelfsprekend wel een rol spelen bij de toekenning van subsidies en minstens een principiële ondersteuning en stimulans betekenen voor de gebiedsgerichte toeristische werking, die de provincies toelaat hun middelen voor hun toeristisch beleid te optimaliseren door een vlotte samenwerking met gemeenten, private partners en eventueel andere provincies.

Private sector

Het uitwerken van een erkenningmechanisme/kwaliteitsgarantie voor toeristische samenwerkingsverbanden, zal voor de private sector een bijkomende stimulans zijn om te investeren in een toeristisch samenwerkingsverband.

Toerist

Door het erkenningmechanisme, zal de toerist niet alleen kunnen blijven genieten van de voordelen van het bestaan van toeristische samenwerkingsverbanden, maar is hij bovendien verzekerd van een goede kwaliteit en dus service.

Vlaamse Overheid

Via het erkenningmechanisme kan de Vlaamse Overheid een sturende rol spelen in het toeristische veld. Deze sturende rol houdt in dat de Vlaamse Overheid waakt over het toeristische en kwaliteitsvolle karakter van toeristische samenwerkingsverbanden, zonder hun vlotte werking te belemmeren.

Het erkenningmechanisme brengt beheerskosten voor de Vlaamse Overheid teweeg: communicatie en voorbereiding van de inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving, de behandeling van de erkenningdossiers, monitoring, etc.

Deze beheerskosten laten zich hoofdzakelijk voelen tijdens het overgangjaar waarin de overgangsmaatregel van kracht is en waarin bestaande TSV zich binnen het jaar na de inwerkingtreding van de voorliggende regelgeving in overeenstemming brengen met de bepalingen ervan. De beheerskosten worden gedragen door Toerisme Vlaanderen die instaat voor de implementatie van de regelgeving o.m. de verwerking van de erkenningsaanvragen. Het MAGDA – principe in gedachten, het principe waarbij gegevens slechts eenmalig worden opgevraagd, zal Toerisme Vlaanderen echter beheerskosten uitsparen in andere dossiers. Voor een berekening van de beheerskosten zie 5.2.

4.5 Keuze en motivering van de optie

Uit de beschrijving van de effecten blijkt dat de nuloptie geen valabele optie is aangezien de huidige problematiek ten gevolge van het DIS en het gemeente- en provinciedecreet blijft bestaan en de bestaande toeristische samenwerkingsverbanden in een juridische schemerzone blijven hangen.

Hoewel dit laatste niet het geval is bij optie 2 (regularisatiedecreet), houdt deze optie geen oplossing ten gronde in, en zal ze meer aanleiding geven tot toekomstige problemen (nieuwe illegale samenwerkingsverbanden) dan mogelijkheden (oprichting nieuwe samenwerkingsverbanden).

Bijgevolg werd gekozen voor optie 3. De nieuwe regelgeving mag niet louter gezien worden als een decretale afwijking van het DIS en gemeente- of provinciedecreet (cfr. optie 2) maar als een algemeen beleidsinstrument dat tot nut strekt voor gans het bestaande en toekomstige toeristische landschap. Het voorontwerp van decreet regelt de oprichting en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden, zijnde een door Toerisme Vlaanderen erkende rechtspersoon, waarvan het toeristische karakter, economische leefbaarheid en kwalitatief bestuur vast staat. De erkenning moet op die manier niet alleen zorgen voor een decretale rechtsgrond, maar ook garanderen dat er enkel kwalitatieve toeristische samenwerkingsverbanden worden opgericht, waarmee meteen ook tegemoet wordt gekomen aan een belangrijke eis van de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

5 Uitwerking, uitvoering en monitoring

5.1 Juridisch-technische uitwerking

Het voorliggende ontwerp regelt de oprichting en erkenning van een toeristisch samenwerkingsverband, zijnde een door het agentschap Toerisme Vlaanderen erkende rechtspersoon, wiens missie bestaat uit het bijdragen tot de ontwikkeling, promotie en kwaliteitsbewaking van het toeristische aanbod binnen de gemeente(n) en/of provincie(s) die er deel van uitmaken.

De rechtsvorm die deze rechtspersoon kan aannemen wordt vrijgelaten, zodat de deelnemers zelf de structuur kunnen aannemen die het best past voor het uitvoeren van hun toeristische missie en taken.

Om misbruiken te vermijden, moet de oprichting van deze rechtspersoon voorafgaand zijn goedgekeurd door het agentschap Toerisme Vlaanderen, via de erkenning van het samenwerkingsverband in oprichting als toeristisch samenwerkingsverband.

Om deze erkenning te bekomen, dient een samenwerkingsverband een strikt toeristisch doel te hebben, te beschikken over de nodige werkmiddelen en organisatie en gecontroleerd worden door de deelnemende gemeente(n) of provincie(s). Dit laatste houdt in dat de deelnemende publieke actoren (de deelnemende gemeenten en provincies of hun toeristische organisaties) steeds over de meerderheid van de stemmen en leden van de beslissings- en bestuursorganen dienen te beschikken, wat het toeristisch en publiek belang ervan moet verzekeren.

Mocht het toeristische samenwerkingsverband een koers beginnen varen die ingaat tegen het toeristisch of publiek karakter ervan, kan Toerisme Vlaanderen (dat de erkenning verleent) het samenwerkingsverband waarschuwen en in uiterste nood de erkenning ontnemen. Gemeenten of provincies die deelnemen in samenwerkingsverbanden wiens deelname in een samenwerkingsverband afhangt van de erkenning ervan als toeristisch samenwerkingsverband, worden hierdoor verplicht zich terug te trekken uit het samenwerkingsverband.

De regelgeving voorziet een overgangsmaatregel voor samenwerkingsverbanden die niet in overeenstemming zijn met het gemeentedecreet, het provinciedecreet of het DIS en erkend willen worden als TSV. Deze samenwerkingsverbanden dienen zich binnen het jaar na de inwerkingtreding van de voorliggende regelgeving in overeenstemming te brengen met de bepalingen ervan.

5.2 Uitvoering en administratieve lasten

Inwerkingtreding

De regelgeving treedt in werking volgens de gemeenrechterlijke regel, m.n. 10 dagen na de publicatie in het Belgische Staatsblad.

De regelgeving voorziet een overgangsmaatregel voor samenwerkingsverbanden die niet in overeenstemming zijn met het gemeentedecreet, het provinciedecreet of het DIS en erkend willen worden als TSV. Deze samenwerkingsverbanden dienen zich binnen het jaar na de inwerkingtreding van de voorliggende regelgeving in overeenstemming te brengen met de bepalingen ervan.

Communicatie en opvolging

Toerisme Vlaanderen zal een gepaste communicatie voeren over de nieuwe regelgeving. De communicatie zal onder meer gebeuren via een persmoment en via de Toerisme Vlaanderen – website en publicaties (o.m. bedrijfsblad Seizoen).

Wat de communicatie betreft, is ook een belangrijke rol weggelegd voor de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP). De VVSG is de ledenorganisatie van alle Vlaamse gemeenten. De VVSG heeft een informerende opdracht ten aanzien van haar leden. Via verschillende kanalen zal de VVSG haar leden informeren over de nieuwe regelgeving (magazine, e-zine, website, etc.). De Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) vervult een gelijkaardige rol voor de Vlaamse provincies.

Administratieve lasten

De nieuwe regelgeving brengt administratieve lasten teweeg voor de Vlaamse Overheid en voor bestaande TSV of TSV in oprichting. Deze administratieve lasten zijn beperkt tot een minimum onder meer doordat het voorontwerp van decreet voorziet in de mogelijkheid om documenten digitaal te verzenden. Bovendien voorziet het voorontwerp in een erkenning die onbeperkt geldig blijft zolang wordt voldaan aan de bepalingen van het decreet. Met het oog op het behoud van de erkenning beschikt Toerisme Vlaanderen wel over inzagerecht in het werkprogramma met begroting en een jaarlijks evaluatieverslag. Uit deze documenten moet blijken dat het samenwerkingsverband goed functioneert en een meerwaarde betekent voor het toerisme.

Bij de administratieve lastenberekening werd uitgegaan van een standaard brutoloon van €28 per uur voor een uitvoerend administratieve medewerker in een openbaar bestuur. (bron: Kenniscel Wetsmatiging Vlaamse Overheid. Meten om te weten. Leidraad voor het meten van administratieve lasten, 2006). In het onderliggende scenario werd uitgegaan van standaardprocedures. Administratieve lasten ten gevolge van beroepsprocedures (naar aanleiding van een beslissing tot niet-erkenning bijvoorbeeld) werden niet opgenomen. In het onderliggende scenario werd uitgegaan van een optimale benutting van de mogelijkheid om documenten digitaal te verzenden.

Administratieve lasten ten gevolge van de erkenningsaanvraag voor toeristische samenwerkingsverbanden			
Nr	Administratieve handeling	Tijd in minuten	Tarief 28 €/uur
1	Aanvraagformulier downloaden	2	€0,93
2	Aanvraagformulier invullen	10	€4,3
3	De (ontwerp)statuten downloaden	2	€0.93
4	Een motiveringsnota schrijven	60	€28
5	Opmaken van een financieel plan	120	€56
6	Aanvraagformulier, vergunning en documenten e-mailen	2	€0,93
7	Ontvangen ontvangstmelding	1	€0,47
8	Archiveren elektronisch document	1	€0,47
9	TOTAAL	198	92,03

Uit bovenstaande tabel blijkt dat de administratieve lasten voor bestaande TSV of op te richten TSV éénmalig zijn en tot een minimum beperkt blijven.

Het erkenningmechanisme resulteert in toenemende beheerskosten voor Toerisme Vlaanderen. De communicatie en voorbereiding van de inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving is een éénmalige administratieve kost.

Het erkenningmechanisme is een administratieve last die zich hoofdzakelijk laat voelen tijdens het jaar waarin de overgangsmaatregel van kracht is en waarin bestaande TSV zich in overeenstemming brengen met de bepalingen van de voorliggende regelgeving.

De administratieve lasten in de daarna volgende jaren zal afhangen van het aantal nieuwe erkenningaanvragen. Het is koffiedik kijken hoeveel nieuwe TSV een erkenningaanvraag zullen indienen. Aangezien er weinig Vlaamse regio's of lokaliteiten zijn waar geen TSV actief zijn, zal het aantal aanvragen na het overgangsjaar beperkt blijven en bijgevolg zullen de beheerskosten ook aanzienlijk afnemen in vergelijking met het jaar waarin de overgangsmaatregel van kracht is.

De tijdelijke extra inzet van mensen en middelen tijdens het overgangsjaar recupereert Toerisme Vlaanderen echter bij de verwerking van andere dossiers (bijvoorbeeld subsidieaanvragen in het kader van de regelgeving Toeristische Recreatieve Projecten, Tewerkstellingsprojecten, enz.) waarbij de kwaliteit van de subsidieaanvrager moet worden beoordeeld. Door de toepassing van het MAGDA - principe, het principe waarbij gegevens slechts eenmalig worden opgevraagd ("vraag niet wat je al weet") bespaart Toerisme Vlaanderen algemeen op werklast in andere dossiers.

In onderstaande tabel worden de beheerskosten van de erkenningsaanvraag gemeten.

Beheerskosten ten gevolge van de verwerking van de erkenningsaanvraag voor toeristische samenwerkingsverbanden			
Nr	Administratieve handeling	Tijd in minuten	Tarief 28 €/uur
1	Aanvraagformulier en documenten ontvangen	1	€0,47
2	Ontvangstmelding sturen	1	€0,47
3	Documenten verwerken	120	€56
4	Documenten archiveren	2	€0.93
5	TOTAAL	124	57,87

5.3 Handhaving

Toerisme Vlaanderen volgt de implementatie van de nieuwe regelgeving op.

Als het toeristische samenwerkingsverband een koers vaart die indruist tegen het toeristische of publiek karakter ervan of wegens een schending van één of meer bepalingen van de voorliggende regelgeving, kan Toerisme Vlaanderen het samenwerkingsverband waarschuwen en desnoods de erkenning opheffen. Indien het samenwerkingsverband zijn erkenning verliest, houdt dit het wegvallen in van de in de regelgeving voorziene uitdrukkelijke decretale afwijking. Bij verlies van de erkenning en bij gebreke aan een andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond om de samenwerking verder te zetten, moeten de aan het samenwerkingsverband deelnemende gemeenten en provincies hun deelname beëindigen.

5.4 Evaluatie

Er is geen specifieke evaluatiebepaling opgenomen in de nieuwe regelgeving. Er wordt wel voorzien in een blijvende monitoring via de periodieke overlegmomenten tussen Toerisme Vlaanderen en de provinciale en regionale toeristische samenwerkingsverbanden.

6 Consultatie

In overleg met het kabinet Binnenlands Bestuur werd onder coördinatie van het kabinet toerisme vanaf het voorjaar van 2005 overleg gepleegd met de provinciale toeristische federaties, de VVP, VVSG, het kabinet Binnenlands Bestuur en Toerisme Vlaanderen teneinde een voorontwerp van decreet uit te werken dat tegemoet komt aan de nood aan een specifiek, voor de toeristische sector ontwikkeld voorontwerp van decreet dat rekening houdt met enerzijds de noodzakelijke elementen van een beter bestuurlijk beleid, maar anderzijds evenzeer met de specifieke kenmerken van de toeristische sector.

Het overleg resulteerde in een consensus over de bepalingen die in het voorontwerp van decreet worden opgenomen.

Het voorliggende voorontwerp van decreet, dat de samenwerkingsstructuren in de Vlaamse toeristische sector omschrijft, draagt de goedkeuring weg van alle betrokken partijen en moet de provincies, gemeenten en private sector de mogelijkheden geven om Vlaanderen en haar toeristische regio's op een adequate en verantwoorde wijze verder toeristisch te ontplooien en te promoten.

De voorliggende regelgeving wordt voorgelegd aan de Inspectie van Financiën, de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen, de Vlaamse adviesraad Bestuurszaken en aan de Raad van State.

7 Overige informatie voor de Inspectie van Financiën

Het voorontwerp van decreet heeft een beperkte budgettaire weerslag op Toerisme Vlaanderen.

De implementatie van de nieuwe regelgeving wordt opgevangen binnen de bestaande kredieten van Toerisme Vlaanderen. Met andere woorden, de erkenning van bestaande of op te richten toeristische samenwerkingsverbanden gebeurt met de beschikbare mensen en middelen van Toerisme Vlaanderen.

Bestaande samenwerkingsverbanden die erkend willen worden als toeristisch samenwerkingsverband moeten zich binnen een jaar na de inwerkingtreding van de regelgeving in overeenstemming brengen met de bepalingen van de regelgeving.

Deze tijdelijke extra inzet van mensen en middelen die gepaard gaat met deze eenmalige screening bespaart Toerisme Vlaanderen op de verwerking van andere dossiers (bijvoorbeeld subsidieaanvragen in het kader van de regelgeving Toeristische Recreatieve Projecten, toeristische tewerkstellingsprojecten, enz.) Door de toepassing van het MAGDA - principe, het principe waarbij gegevens slechts eenmalig worden opgevraagd ("vraag niet wat je al weet") bespaart Toerisme Vlaanderen op werklust in andere dossiers.

De communicatie over deze regelgeving (website, kwartaallad Seizoen, etc.), gebeurt op basis van de reguliere jaarlijkse budgetten van Toerisme Vlaanderen voorzien in de begroting van Toerisme Vlaanderen.

8 Samenvatting

Het voorontwerp van decreet regelt de oprichting en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden, zijnde een door Toerisme Vlaanderen erkend samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid, wiens toeristisch karakter, economische leefbaarheid en kwalitatief bestuur vaststaat. De erkenning zorgt niet alleen voor een eventueel noodzakelijke decretale rechtsgrond, maar vooral voor de garantie dat enkel kwalitatieve toeristische samenwerkingsverbanden worden opgericht.

9 Contactinformatie

Yves Defoort
Juridisch Raadgever
Kabinet van de Vlaamse Minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme
Yves.Defoort@vlaanderen.be
02/552.70.43